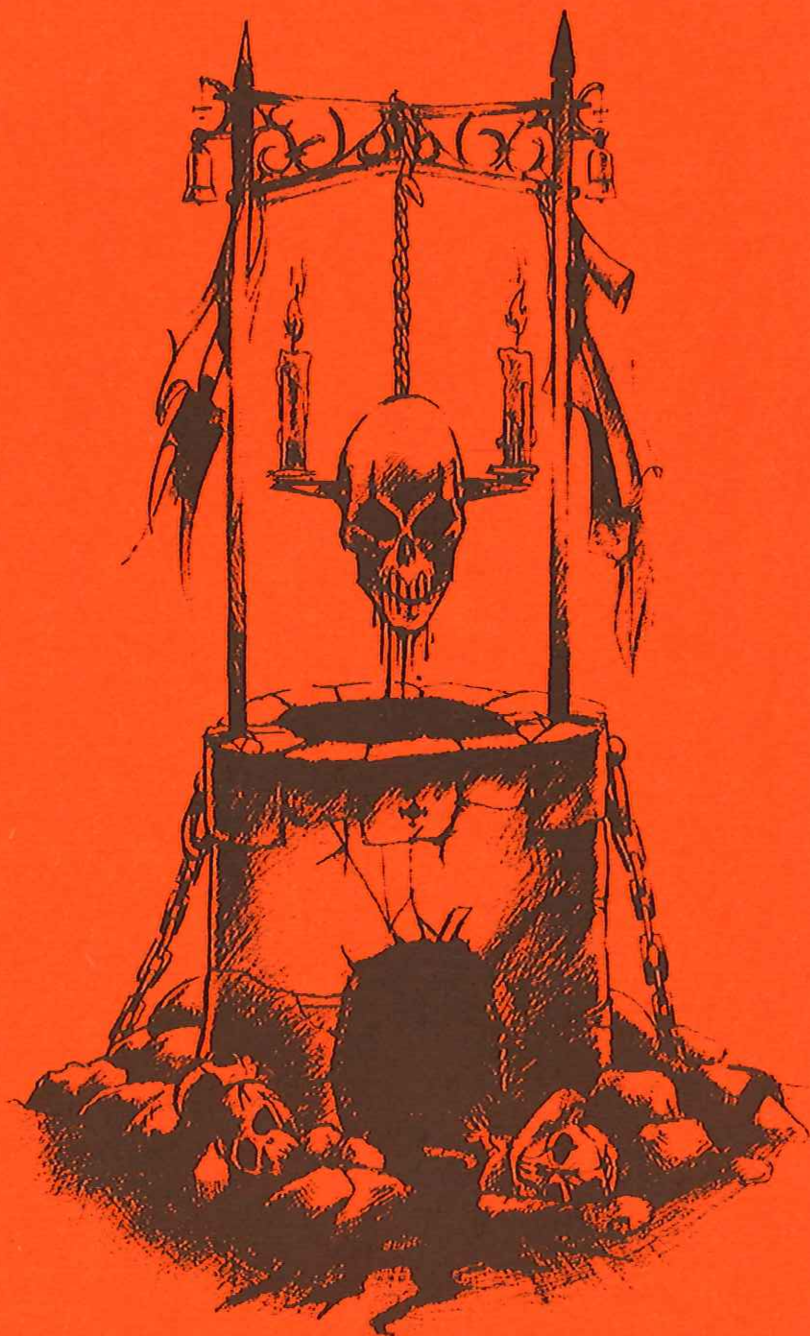

December '94
1e jaargang nr.6
verschijnt tweemaandelijks

Rozz Williams
*
Mephisto Walz
*
Dorsetshire
*
Das Ich
*
Project Pitchfork
*
Das Grabgewölbe
+
CD en K7 besprekingen
Concert- en Fuif agenda
Nieuws

Dark Entries
Wave & Techno Magazine
Prijs : 100 Bfr, 7 Fl.

v.u. vzw Dark Entries

afgiftekantoor : Sint Niklaas 1
afgiftedatum : December '94

Dark Entries

FIRST ANNIVERSARY
NEW WAVE - PARTY

18 FEBRUARI 1995

Doors : 21.00h

Entry : 150 bfr.

't SYNDROOM

GROTE MARKT St.-NIKLAAS

Edito

Vanaf februari '95 is het eindelijk zover : dan pakt het Dark Entries Team uit met een reeks "unieke" New Wave fuiven en hopelijk ook een aantal sterke optredens, en dit alles in "'t Syndroom" in Sint-Niklaas. Tussendoor hopen we ook enkele fuiven elders in het land te kunnen geven, maar onze "vaste stek" (zoals we het in de vorige editie noemden) wordt "'t Syndroom", zoveel is zeker. Op die fuiven zullen we een evenwicht zoeken tussen de hedendaagse "wave & techno" (Calva y Nada, Goethes Erben, ...) en de goeie, ouwe New Wave (Fad Gadget, Siouxsie, ...), zodat iedereen aan z'n trekken komt. Wij hopen natuurlijk dat u als trouwe lezer ook trouwe bezoeker aan onze aktiviteiten wordt, en dat iedereen tevreden kan zijn over die aktiviteiten, zoniet mag u het ons gerust laten weten, OK ?
Vanaf '95 introduceren we ook een volledig nieuw systeem in onze werking : vanaf dan kan u lid worden van Dark Entries voor slechts 600 BF per jaar, en in ruil krijgt u zes magazines per jaar opgestuurd + 50 BF korting per aktiviteit die wij organiseren. (Uiteraard worden de huidige abonnees automatisch lid.) Bijgevolg betaalt u dan voor onze fuiven b.v. 100 i.p.v. 150 BF, ... Let wel : dit systeem geldt voorlopig enkel voor onze aktiviteiten in "'t Syndroom".
Wie nog vragen heeft omtrent dit systeem neemt gerust kontakt met ons op (let wel dat onze telefoonnummer voor de derde maal reeds veranderd is, maar ditmaal wel voorgoed), en anders : tot in februari !

vzw **Dark Entries**
P.O. BOX 93
9100 Sint-Niklaas
België
Tel. : 03/776.18.04
Reknr. : 780-5787428-33

Dark Entries Team : Dave Cerpentier, Dany Stuer, Gert Mees, Christoph Vergult, Tineke Heirman.

Met dank aan : alle groepen die ons voor deze editie te woord wilden staan, alle labels die hun vertrouwen tot nog toe hebben geschonken aan Dark Entries, Christoph Vergult (onze nieuwe aanwinst bij de redactie), Christoph Meul en Hilde Bolckmans voor de mooie foto's, Eriek De Roeck voor de bespreking van het vierde Invitation Festival, The Batcave en The Invitation, alle winkels die onze magazines te koop aanbieden, alle adverteerders, alle lezers en abonnees die ervoor zorgden dat we de eerste jaargang van Dark Entries vrijwel moeiteloos afgerond hebben, en al wie we vergeten zijn.

Dark Entries is verkrijgbaar in de volgende winkels: 't Pandjen - Sint-Niklaas, Prelude - Sint-Niklaas, Metrophone - Antwerpen, Vynilla - Gent, Rataplan - Gent, JJ Records - Leuven, Discomania - Brussel en Boogie CD Store - Brugge.

Dark Entries
1e Jaargang, Nr. 6, December 1994

INHOUD

Nieuws & informatie

"The Eternal(?) Afflict"

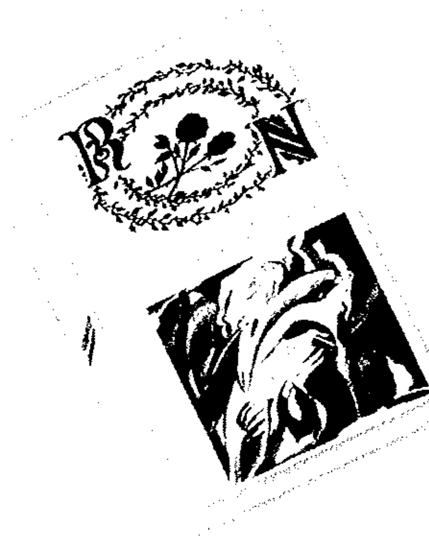
Het hing reeds lang in de lucht maar nu is het een feit : The Eternal Afflict is gesplit, en daarmee is Duitsland één van z'n beste gothic/techno acts verloren. Toch zullen ze nog deelnemen aan de vijf Zillo-festivals in Duitsland, waar ze samen met Armageddon Dildos, Dreadful Shadows en Christian Death zullen aantreden. Wie ze dus nog een laatste keer aan het werk wil zien, moet zich begeven naar :
Za. 17.12 : Lindenpark, Potsdam
Zo. 18.12 : Easy Auensee, Leipzig
Di. 20.12 : Kulturzentrum, Mainz
Wo. 21.12 : Zeche Carl, Essen
Do. 22.12 : Zillo Club, Hamburg

De reeds lang aangekondigde "Kerstfuif" in Den Twieoo (Gent) zal niet doorgaan. Ook verdere New Wave fuiven van Dark Entries zullen niet meer plaats vinden in Den Twieoo, maar wel in 't Syndroom (Sint-Niklaas). Meer daarover kan u lezen in de edito.

Op drie februari '95 zal de vijfde Weltschmerznacht plaatsvinden, en ze hebben beloofd om er een speciaal tintje aan te geven. Ze zijn het beu om steeds weer naar op elkaar lijkende Dark Wave & Gothic Parties te moeten gaan, en daarom willen ze op de vijfde Weltschmerznacht enkel New Wave uit de jaren '80 draaien. Wij van Dark Entries gaan er alvast naar toe !

Wie muziek maakt met als thema "vampieren", wordt verzocht z'n biografie, een foto, en natuurlijk z'n demo op te sturen naar : Uncharity Search Society, c/o Prost Fabrice, 7c Rue de Ripley, 39000 Lons de Saunier, Frankrijk. U maakt dan kans om op hun compilatie te verschijnen !

De in Dark Entries n° 5 besproken cassette "Au delà du cercle de lumière" van de Franse groep Renaissance Noire blijkt volledig uitverkocht te zijn. In '92 verschenen er 500 eksemplaren van die cassette, en in '94 brachten ze van die cassette nog 200 eksemplaren extra uit. Momenteel zijn ook die tapes niet meer verkrijgbaar, maar ze zijn op zoek naar een label om een CD uit te brengen, en daar zouden eventueel de vier nummers van hogervermelde cassette op terug te vinden zijn.

"Renaissance Noire : Au delà du cercle lumière"

"The Bollock Brothers"

Het door Spirit Records (Umbra et Imago) uitgegeven fanzine "Spirit" werd onlangs opgedoekt wegens te grote kosten en te weinig tijd. Het magazine werd steeds gratis verspreid, ook op het concert van Umbra et Imago in Waregem, vandaar dat wij veronderstellen dat u er reeds kennis mee hebt gemaakt en wij u hiervan op de hoogte moesten stellen. Maar geen nood, er zal vanaf nu tweemaal per jaar een tijdschrift door Spirit Records uitgegeven worden waarin u voornamelijk info over hun produkten kan verwachten.

"Spirit"

Eveneens in Dark Entries n° 5 bespraken we kort een cassette van Tales of Doom. Die cassette is gelukkig wél nog beschikbaar, maar de naam van dit projekt is ondertussen veranderd. Zodus, wie die tape wil bestellen, schrijft voortaan best naar : IC 434, c/o G. de Wilde, Zand 6, 2930 Brasschaat.

The Bollock Brothers zijn weer terug ! Na zo'n zeven jaar uit België geweerd te zijn door Herman Schuermans, zijn de heren van het Phantom Festival er toch in geslaagd om ze te boeken in Sint-Niklaas, op 17 december. Er is ons trouwens ook beloofd dat er binnenkort nieuw werk van hen op komst is.

Over "oude glories" gesproken : het Dark Entries Team is op zoek naar live-materiaal van volgende groepen : Siouxsie and the Banshees (tot '86), The Cure (tot '84), Joy Division (alles), The Sisters of Mercy (alles), The Mission (alles), en verder zijn live-werken van andere "oude" New Wave groepen ook zeer welkom. Stuur uw lijst a.u.b. naar ons op, en wij zullen u zeer dankbaar zijn.

Concert- en fuifagenda

Za. 17.12 Phantom Festival : Die Form, Invincible Spirit, Fortification 55, The Breath of Life, This Vale of Tears, The Bollock Brothers ('t Syndroom, Sint-Niklaas)
Za. 17.12 Swan Death, Mental oppression, Land of Passion (Foyer culturel d'Antoing, Antoing/in de buurt van Doornik)
Za. 31.12 Dark Wave & Gothic Party (The Steeple Chase, Waregem)
Za. 7.1 Dion Fortune Festival : Garden of Delight, The Merry Thoughts, Diary of dreams (Groovy Times, Merchtem)
Za. 7.1 Dark Wave & Gothic Party (Den Dwarskop, Brugge)
Za. 7.1 "Rising from the dead" Party (Limelight-Follies, Antwerpen)
Za. 14.1 Adrenochrome + Wave-gothic-electro party (Jh Jeka, Kasterlee)
Za. 14.1 Dark Wave & Gothic Party (The Steeple Chase, Waregem)
Za. 28.1 Dark Wave & Gothic Party (The Steeple Chase, Waregem)
Vr. 20.1 Cyberwave - Night (Oud Antwerpen, Antwerpen)
Vr. 20.1 New Wave & Rock Party (Jh Aksent, Waregem)
Za. 21.1 Sygo Cries, Land of Passion + Dance Party (Jh Aksent, Waregem)
Zo. 22.1 Gothic Café + Film Dracula + Info over gothic (Jh Aksent, Waregem)
Vr. 27.1 New Wave Club Class-X Party (c.c. De Maere, St. Joris Winge)
Ma. 30.1 Dark Wave - Gothic - Dark Electro Party 2 (Den Cuythoek, Leuven)
Vr. 3.2 5° Weltschmerznacht (Den Twieoo, Gent ?)
Za. 4.2 Dark Wave & Gothic Party (Den Dwarskop, Brugge)
Za. 11.2 Dark Wave & Gothic Party (The Steeple Chase, Waregem)
Za. 18.2 Dark Entries' First anniversary (New Wave Party) ('t Syndroom, Sint-Niklaas)
Vr. 24.2 New Wave & Gothic dance night (De Handboog, Wevelgem)
Za. 25.2 Dark Wave & Gothic Party (The Steeple Chase, Waregem)
Ma. 26.2 Dark Wave - Gothic - Dark Electro Party 3 (Den Cuythoek, Leuven)

Deze Fuif- en Concertagenda is uiteraard onvolledig, wij kunnen enkel publiceren wat wij zelf opvangen. Indien je een fuif of concert organiseert, kan je dat in Dark Entries doen laten verschijnen door ons te schrijven of te bellen.

ABONNEER U NU OP Dark Entries :

... voor België : Stort **600 Bfr** op ons rekeningnummer : **780-5787428-33** met de vermelding 'Jaarabonnement Dark Entries, nrs. 7 t.e.m. 12' of stuur een eurocheque van 600 Bfr. samen met onderstaand strookje (of een copy) opsturen naar ons adres :

vzw **Dark Entries, P.O.BOX 93, 9100 Sint-Niklaas, België.**

... voor Nederland : Enkel een eurocheque gebruiken a.u.b.

- -

Naam : ______________________________

Adres : ______________________________

Woonplaats : __________________________

.... x 600 Bfr. voor jaarabonnee : .... Bfr.

Totaal : .... x 600 Bfr. = ... Bfr.

Dorsetshire

Wie z'n geschiedenis goed kent, weet dat "Dorsetshire" de naam is van het Engelse oorlogsschip dat in de tweede wereldoorlog de beslissende zeeslag won tegen het Duitse schip "Bismarck". Wie echter de electroscene goed kent, weet dat "Dorsetshire" tevens de naam is van één der meest beloftevolle nieuwkomers in dit genre.

Op het 4e Invitation festival mochten ze aantreden als "special act", en het publiek moest toen ongetwijfeld opgemerkt hebben dat zij niet zo maar de eerste de beste electrogroep waren, maar dat zij wel degelijk de naam "special act" waardig waren. Een gesprek met deze "rijzende sterren" kon dan ook niet langer uitblijven...

Dark Entries : Jullie muziek klinkt volgens ons als een kombinatie tussen de hedendaagse "Dark Techno" en de electro zoals men die vroeger maakte. Zijn jullie het eens met deze stelling ?

Monaco (zanger) : We hebben enkele nummers gemaakt in de lijn van Alien Sex Fiend en Front 242, maar dat vonden we verkeerd. Het eerste nummer waar we écht tevreden mee waren, was "Herzschlag". Dat kwam recht uit ons hart.

Andy (gitarist) : We hebben echter geen naam om onze muziek te benoemen; immers : we maken tegenwoordig enkel muziek zoals we die "voelen". Uiteraard hebben we onze roots in de tachtiger jaren, want met die muziek zijn we opgegroeid. We houden allemaal van electro en Dark Techno, en proberen dat te kombineren met ons eigen "gevoel". Ik geloof wel dat we onze eigen stijl weten te creëren.

M : Wij maken deel uit van de zogenaamde electro/gothic scene, en wij maken ook muziek voor die scene. Voor ons is het OK dat we enkel muziek maken voor de "zwarte scene"; we willen vooral niet de commerciële toer opgaan, en zien onszelf in de verste verte niet als sterren.

D.E. : Jullie houden zich dus muzikaal gezien enkel bezig met gothic en electro ?

A. : Ja, en we willen ons zeker niet distantiëren van de mensen die deel uitmaken van de scene. Wij zijn één van hen.

M. : Als wij een goed concert geven, en de mensen amuseren zich, dan is iedereen tevreden. We houden niet van groepen die gewoon hun set spelen en dan verdwijnen. Als b.v. 10 mensen vragen om bisnummers te spelen, zullen we dat ook doen. Dan amuseren wij ons evenveel dan hen, begrijp je ?

A. : We willen het publiek vooral doen dansen ...

M. : De mensen uit de gothic scene zouden zich wat minder depressief moeten gedragen, en zich meer moeten amuseren. Ik maak nu zo'n 12 jaar deel uit van de gothic scene, en nog altijd is het een zeer "donkere" scene, veel meer eigenlijk dan het in het begin was. Onze boodschap naar de mensen toe is: "Wees vrolijk, dans ...", begrijp je ? Je leeft immers maar één keer.

A. : Ik denk dat veel mensen uit de scene nadenken over de problemen in onze wereld, en bij zichzelf denken : "Ik kan onmogelijk vrolijk zijn als ik die ontelbare problemen zie".

D.E. : Welke boodschap hebben jullie met de titel van de CD "Das letzte Gefecht" ?

M. : "Das letzte Gefecht" betekende het einde van de oorlog en het einde van de nazi's. We willen de mensen duidelijk maken dat zoiets nooit meer mag gebeuren. We willen hen waarschuwen voor het opkomende fascisme, dat vooral in Duitsland een probleem vormt.

D.E. : Is de aanklacht tegen het fascisme jullie hoofdthema ?

A. : Wel, we beschouwen onszelf zeker niet als een politieke groep, maar dankzij het feit dat wij muziek maken, krijgen we de gelegenheid om de mensen te doen nadenken.

D.E. : 't Is alleszins wel een thema waar vooral Duitse groepen over schrijven, hé ?

M. : Ja, wat wil je ? 't Is onze geschiedenis ! Onze grootouders waren vaak nazi's of waren op één of andere manier betrokken met de oorlog.

A. : En op dit moment blijkt het fascisme nog altijd sterk te leven bij de Duitsers. Elke dag kan je dat op de televisie konstateren.

D.E. : Nu, die situatie is niet alleen kenmerkend voor Duitsland, hoor ! In België heeft extreem rechts ook enorm veel aanhang.

A. : Ja, ik denk dat er een relatie is tussen extreem rechts in Duitsland en in jullie land, evenals in alle landen die Duitsland omringen, zoals Frankrijk. Wij willen op onze manier iets doen tegen het opkomende fascisme.

M. : We kunnen slechts een klein beetje doen, maar, zoals gezegd zijn we niet op de eerste plaats een politieke groep. Onze hoofdboodschap naar de mensen toe is : "Wees vrolijk en maak plezier in je leven."

Herzschlag

füh lst
du noch rot wie einst und dennoch
tod dein kleines schwarzes herz ver-
brennt im paradies der mord totaler krieg bei gott
dein kleines schwarzes herz verbrennt ruhe sanft
begraben um friede zu sagen dein kleines schwar-
zes herz verbrennt die geburt niemals frei und
wieder hass ein schrei dein kleines schwarzes
herz verbrennt geschichte jetzt waffen neu
zerstörungout wieder treu dein kleines
schwarzes herz verbrennt fiebergift
für immer dein liebesrausch
um tod zu sein dein
kleines schwarzes
herz ver-
brennt.

Music & Lyrics by Dorsetshire

A. : Eigenlijk hebben beide boodschappen met elkaar te maken. Je kan immers geen plezier maken als je een nazi of fascist bent, hé ! Wijzelf hebben geen problemen met verschillende rassen. Of je nu uit China komt of uit India, dat maakt allemaal niet zoveel uit.

M. : Tja, alle Duitsers gaan naar Chinese restaurants en Turkse restaurants, en toch haten ze die mensen blijkbaar. Dat gaat er bij mij niet in.

D.E. : Terug iets over jullie muziek : Jullie maakten tot nog toe één cover, nl. "Lady in Black" van Uriah Heep. Daar covers tegenwoordig een rage aan het worden zijn, vroeg ik mij af of jullie niet nog enkele covers willen brengen ?

M. : Als wij een cover maken, mag het liefst niet afkomstig zijn van een Gothic groep, maar wel b.v. van een groep uit de jaren zestig of zeventig. "Lady in Black" werd geschreven ten tijde van de Vietnamoorlog als ik me niet vergis, en nu gaven wij er een heel ander gevoel aan, een soort "negentiger jaren - gevoel".

A. : Maar wij hebben momenteel niet echt plannen om andere covers te brengen. Dat kan nog wel gebeuren, maar dat zal de tijd moeten uitwijzen.

D.E. : Jullie hebben zopas een debuut CD uitgebracht. Waren jullie daarvoor al lang met muziek bezig ?

M. : Nee ! Ik was eens aanwezig in de Danse Macabre studio omdat een vriend van me z'n muziek daar wou opnemen. Hij speelde en zong alles zelf, maar het trok volgens mij op niets. Het stelde echt geen bal voor. Die avond was ik nogal stoned, geloof ik, en begon zelf in de micro te zingen. "Schwarze Armeen" of zoiets. Bruno Kramm zei toen dat dit geweldig was en dat ik zelf een groep moest opstarten. Ik dacht bij mezelf : "Wat, een groep ?" Maar goed, ik maakte uiteindelijk toch zelf enkele nummers, die in sommige discotheken werden gedraaid, en de mensen bleken het wel goed te vinden. Ze hoorden het gevoel dat ik in die muziek had gestopt, niet zozeer mijn muziek op zich, en dat vond ik OK. En zo ontstond Dorsetshire...

D.E. : Jogy speelt niet alleen bij Dorsetshire, maar ook bij Relatives Menschsein. Wat is eigenlijk z'n "hoofdprojekt" ?

A. : Jogy begon bij Relatives Menschsein, maar nu hij ook bij ons speelt, is Relatives Menschsein voor hem wat op de achtergrond gekomen. Jogy heeft momenteel wat problemen met de andere leden van die groep, maar ik wens daar liever niet over te praten. Hij werkt nog af en toe voor Relatives Menschsein, maar bij Dorsetshire is hij vast groepslid.

M. : Dorsetshire bestaat uit drie personen, en we zijn alle drie heel goed met elkaar bevriend. We gaan samen naar fuiven en zo. Dan pas kan je spreken over een "echte groep". Bij Relatives Menschsein ligt dat anders...

A. : ... Zij zien elkaar niet zo heel vaak, ze wonen trouwens vrij ver van elkaar. Het zijn allemaal heel verschillende mensen, met ander hobby's en zo. Wij hebben een gemeenschappelijk "gevoel" en hebben over vele zaken dezelfde mening. We zijn niet zomaar een groep, maar we zijn echte vrienden van elkaar.

D.E. : Jullie zaten aanvankelijk bij Danse Macabre. Vele groepen verlieten dat label, wellicht omdat Danse Macabre uiterst traag werkt. Was dat ook voor jullie de reden dat jullie daar weggingen en kozen voor Off Beat ?

M. : Danse Macabre is volgens mij geen label voor veel kleine groepen. Danse Macabre is enkel het label voor Das Ich. Groepen maken geen kans bij hen. Ze hebben geen tijd voor die groepen. Daarom veranderden we van label.

D.E. : En van Off Beat zijn jullie wel tevreden ?

A. : Onze CD kwam veel later uit dan we wilden, maar dat kwam omdat we van label veranderden midden in de produktie van "Das letzte Gefecht". Eigenlijk was al ons materiaal al klaar in februari/maart dit jaar. We zeiden voortdurend tegen Danse Macabre dat we klaar waren, maar ze deden niets. En we hadden er een half jaar heel hard aan gewerkt !

A. : Ze belden ons niet eens, ze deden helemaal niets. Off Beat zorgde er uiteindelijk voor dat de CD toch uitkwam, en we kunnen bij hen doen wat wij willen, dat is belangrijk.

D.E. : Wel, binnenkort doen we wellicht een interview met Das Ich, en dan zullen we Bruno Kramm ("big boss" bij Danse Macabre, nvdr.) eens aan de tand voelen !

Das Ich

Een paar uur voor het concert van Das Ich in Waregem kregen wij eindelijk de blijkbaar zeer druk bezette Bruno Kramm, keyboardspeler bij Das Ich, te pakken voor een interview. Het werd een gezellige babbel met een zeer sympathiek persoon, die blijkbaar de zaken zeer groots ziet en die het misschien nog ver zal schoppen in de muziekwereld. Hopelijk voor ons blijft Das Ich nog een tijdje in de Gothic - underground scene, en kennen ze geen commerciële ommekeer, maar dat zal de toekomst wel uitwijzen.

Dark Entries : We hebben lang moeten wachten op jullie tweede volwaardige CD, niet ?

Bruno Kramm : Ja, ongeveer drie jaar. Dat komt omdat ik veel tijd besteed aan het Danse Macabre label, en ook Stefan Ackermann werkt daar nu. Ik had bijna geen tijd voor onze eigen muziek. "Staub" werd geschreven in slechts twee maanden, en in één maand opgenomen, maar de rest van de tijd waren we voortdurend bezig met ons label. Na onze tournee door Amerika, in juni, hadden we eindelijk voldoende tijd om aan nieuwe nummers te werken, en het eerste resultaat daarvan was "Stigma".

D.E. : Je zegt dat je veel werk had met het "runnen" van Danse Macabre, maar wij stellen toch vast dat de meeste groepen op dat label zeer weinig hebben uitgebracht. Hoe verklaar je dat ?

Kassel (the Factory), 29 Augustus 1992. Eén van de vroegere Das Ich optredens...

B.K. : Het grote probleem was dat we tot voor kort ongeveer veertien groepen op ons label hadden, en dat was te veel voor ons. Zo waren er een aantal groepen waarvoor we ons niet ten volle konden inspannen. Daarbij kwam nog dat we vaak veel te veel moesten doen voor bepaalde groepen, zoals Placebo Effect. Ik bedoel, ik heb ongeveer de helft van hun debuut CD zélf geschreven ! Zij wisten totaal niet hoe ze een album moesten opnemen. Hun nummers klonken ongelooflijk stom in het begin, weet je ? Nu, er kroop veel te veel tijd in zulke groepen, ten koste van andere groepen op m'n label, en daarom hebben we nu veel bands buiten gezet. Een groep moet zélf z'n eigen muziek kunnen maken. Op dit moment hebben we bij Danse Macabre enkel nog Kalte Farben, Christian Wolz, tevens een nieuwe Amerikaanse groep, ...

D.E. : ... en Relatives Menschsein ?

B.K. : Nee. Relatives Menschsein zit naar onze mening momenteel nog steeds te veel in de Gothic richting.

D.E. : Printed at Bismarck's Death ?

B.K. : Ja, die hebben we ook nog. En natuurlijk ook Das Ich. We zijn gestopt met groepen zoals Endraum en Relatives Menschsein, omdat ik vind dat er geen vooruitgang zit in hun muziek. Zij maken steeds weer dezelfde Gothic muziek, met Duitse teksten, en ze brengen niets nieuws. Ik wil alleen nog werken met groepen die groeien en die goede ideeën hebben, in die zin dat elk album vol nieuwe ideeën zit. Dit is niet het geval bij de zojuist genoemde groepen. Zij maken twee bijna identieke albums, en dat heeft geen zin. Veel groepen hebben dat

probleem, zelfs Project Pitchfork. Je kan een nummer van "IO" gemakkelijk op hun eerste album zetten ! Het lijkt allemaal zo op elkaar, vind ik.

D.E. : Tja, Placebo Effect is sinds "Galleries of pain" toch wel een heel andere weg ingeslagen, of niet soms ?

B.K. : Ja, maar zij hebben een stap achteruit gezet ! Weet je, onlangs traden wij op in Kassel, en de zanger van Placebo Effect kwam na het concert naar me toe en zei : "Laten we vergeten wat er allemaal gebeurd is in het verleden. Zou jij ons volgend werk willen producen, net als ons eerste album ?" Ze weten zelf goed genoeg dat ze een stap achteruit hebben gezet. Op dit ogenblik gaat het in Duitsland steeds maar bergaf met Placebo Effect. Niemand is nog geïnteresseerd in hen. Ik zal wellicht wel hun volgende CD producen, en ik hoop voor hen dat het dan terug beter zal gaan.

D.E. : Geloof jij eigenlijk dat "Staub" dezelfde impakt zal hebben als destijds "Die Propheten" ?

B.K. : O, véél meer ! De eerste dag dat "Staub" verscheen in Duitsland, werden er maar liefst 20.000 kopies verkocht ! Op één dag ! Van "Die Propheten" verkochten we in Duitsland zo'n 30.000 eksemplaren, maar dan niet op één dag, wel in drie jaar.

D.E. : Was dat geen commerciële zet van jullie ? Ik bedoel, de mensen waren reeds lang aan het wachten op "Staub", en ik heb de indruk dat de release ervan op het laatste moment werd uitgesteld om zo de spanning ten top te drijven. Uiteindelijk verschijnt hij dan toch, en iedereen wil hem zo vlug mogelijk hebben. Gevolg : op de eerste dag worden 20.000 CD's verkocht !

B.K. : "Staub" was twee maanden geleden al klaar, maar onze verdeler wou veel bestellingen op voorhand hebben ... Ja, je moet gewoon commercieel denken, geloof ik. Wij moeten CD's verkopen en ervan leven ! Misschien zullen vele mensen zeggen : "O nee, Das Ich wil veel geld verdienen met hun muziek, en dan is alles gedaan". Maar zij vergeten dat wij moeten leven van onze muziek, en zodoende moeten wij wel denken aan commerciële zaken. Ik denk dat onze nieuwe CD zal belanden in de Duitse "Media Control Charts", ergens op de vijftigste of zestigste plaats. Daardoor zullen we nog meer eksemplaren verkopen, en misschien nog stijgen in de "Charts". Dat is noodzakelijk voor ons, want we hebben veel geld gestoken in "Staub". Er zijn hoge adverteerkosten gemaakt en zo. Kijk, voor ons is het geen probleem om ook commercieel te denken. Wij willen geen "underground act" blijven, wij maken niet enkel muziek voor Gothics. Wij willen dat iedereen die houdt van onze muziek onze produkten gemakkelijk kan kopen. Indien mensen die normaal enkel naar popmuziek luisteren ook houden van Das Ich, dan is dat OK voor ons, want zij proberen iets nieuws te vinden.

D.E. : Gisteren en vanavond viel het me op dat jullie show veel minder "buitenaards" leek dan tevoren. Misschien omdat Stefans kapsel "iets" normaler is ?

... Stefan Ackermann...

B.K. : Ons nieuw werk gaat over meer realistische dingen, en daarom moeten we ook meer "natuurlijk" overkomen. Tevens is het zo dat ons vroeger werk veeleer in de Gothic scene lag, en nu hebben we ons voor een groot stuk van die scene verwijderd. Toen we "Die Propheten" opnamen, waren we meer betrokken bij de Gothic scene, maar nu proberen we er een beetje uit te geraken. Niet dat we de Gothic scene haten, maar we proberen ruimer te denken. We vinden zelf dat we geen Gothic muziek maken. Als je onze muziek echt wil benoemen, noem het dan "electronische" muziek, soms zelfs "electronisch-symfonische" muziek, maar zeker niet "Gothic". Reeds in het begin vonden we het eigenlijk al vervelend om zo bestempeld te worden.

D.E. : Als ik het zo hoor, is de kans misschien reëel dat jullie binnenkort tekenen bij een groot label ?

B.K. : Voor onze nieuwe CD was er een grote interesse vanwege "major labels". Virgin Records b.v. boden ons een kontrakt aan. In Amerika boden drie grote labels, waaronder Island Records en Atlantic Records, ons een kontrakt aan. Wat Amerika betreft : ons nieuwe album zal wel degelijk verschijnen bij een grote platenfirma, want dat land is veel te groot om CD's bij kleine labels uit te brengen. In dat laatste geval bereik je wellicht enkel Californië . Ik weet nog niet bepaald welk van de zojuist vermelde labels het zal worden, misschien wel Polydor, van de Polygram-groep ? Wat Duitsland betreft : misschien brengen we onze volgende CD uit bij Virgin Records, maar dat is nog lang niet zeker. Kijk, er zijn twee mogelijkheden voor Das Ich : ofwel blijven we op het independent niveau, en dan verkopen we van elke CD ongeveer 40.000 eksemplaren, eventueel 50.000. Maar indien we groter willen worden, moeten we een grotere promotie hebben, en dat betekent dat we een "major" zullen nodig hebben. Virgin Records vertelden ons dat ze van "Staub" ongeveer 100.000 kopies kunnen verkopen ! Ik weet niet of het waar is, maar zij denken werkelijk dat dit mogelijk is.

D.E. : Is het in Duitsland niet vooral een probleem dat jullie een vrij slechte distributie over de grenzen hebben ?

B.K. : Dat klopt, want in Duitsland heb je eigenlijk maar twee goede independent verdelers, en dat zijn SPV en EFA. Veel labels geraken met hun CD's niet over de grenzen, omdat het label voor hen niet meer dan een hobby betekent. Wij hebben b.v. een verdeler in Japan en één in Australië.

D.E. : Last but not least : jullie hebben het wellicht moeilijk met het feit dat Les Berrtas een parodie maakten op "Gottes Tod" ?

B.K. : Wel, het probleem is dat zij nooit de toestemming vroegen aan onze uitgever. Zij stuurden ons zelfs geen enkele kopie van dat nummer ! Onze uitgever heeft er nu voor gezorgd dat de maxi van Les Berrtas waarop dat nummer staat, uit de handel werd genomen.

D.E. : Allé, weeral een collector's item meer !

Das Ich voor het eerst in België op het Danse Macabre Festival van 17 April 1993 te Waregem...

Mephisto Walz

De naam "Mephisto Walz" zal wel altijd in verband gebracht worden met Christian Death. Niet moeilijk, aangezien gitarist Bari-Bari (oprichter van Mephisto Walz, in '86), drummer David Glass, en ook bassist Johann Schumann ooit deel uitmaakten van die legendarische Amerikaanse Gothic groep. Maar dat is verleden tijd, en wat de drie heren samen met zangeres Christianna tegenwoordig maken, is ook niet mis. Mephisto Walz staat alleszins bij mij in de top 10 der beste Gothic bands van de jaren '90, en het was dan ook een hele eer om een interview af te nemen met die nu al legendarische groep.

Dark Entries : Op jullie laatste album "The Eternal Deep" staan heel wat oude nummers die nu in een nieuw kleedje gestopt zijn. Vonden jullie dat echt nodig ?

Bari-Bari : Wel, onze eerste nummers werden destijds opgenomen met zeer beperkte middelen, daar we over weinig geld en tijd beschikten, en we waren uiteraard niet erg gelukkig met de geluidskwaliteit van die nummers. Nu konden we die nummers wel opnemen zoals wij wilden. Je kan echter niet stellen dat we de oude nummers hebben herschreven, nee, we hebben ze gewoon verbeterd, en de vokale partij werd ditmaal verzorgd door Christianna uiteraard.

D.E. : Wat mij bij "The Eternal Deep" vooral opviel, was dat jullie na zoveel jaren muziek maken toch nog altijd een "Gothic" groep gebleven zijn ?

B-B : We zien onszelf niet echt als een Gothic groep, in die zin dat b.v. onze teksten niet gaan over "bloed zuigen" en dergelijke. De eerste Christian Death - platen gingen daarover, maar met Mephisto Walz wil ik de teksten toch interessanter houden. Hoewel onze eerste Mephisto Walz songs ook op één of andere manier veel gemeen hadden met Gothic. Die nummers waren echter een beetje te eenvoudig naar mijn gevoel, zoals b.v. "Porcelan Gods".

D.E. : Tja, vanaf "Terra-Regina" hebben jullie het inderdaad over een heel andere boeg gegooid...

J. Schumann : "Terra-Regina" is het meest representatieve werk voor Mephisto Walz, veel meer dan "The Eternal Deep", dat oude nummers bevat. We gaven "The Eternal Deep" uit om de mensen kennis te laten maken met wat we vroeger deden.

B-B : Onze volgende CD "Thalia" zal tot op bepaalde hoogte op dezelfde golflengte zitten dan "Terra-Regina". Laatstgenoemd album hebben wij opgevat als één geheel, zodat heel wat nummers die we in die periode schreven niet pasten in die puzzel, en bijgevolg zullen er een paar belanden op onze nieuwe CD.

D.E. : Ik mag toch veronderstellen dat jullie op het podium nummers uit al jullie verschillende werken brengen ?

B-B : Ja, we kunnen op een paar nummers na het gehele Mephisto Walz oeuvre live brengen. Op "Terra-Regina" staan echter songs die te ingewikkeld zijn om te spelen, tenzij je sommige zaken op tape zet. We deden dat ooit eens, maar dat beviel ons niet erg. Volgend jaar gaan we het echter nog eens proberen, hoewel ik vooropgenomen tapes heel vervelend vind. Maar ja, je bent dat nu eenmaal verplicht als je nummers zoals "Umbria" live wil brengen.

D.E. : De geruchten deden de ronde dat jullie geïnteresseerd zouden zijn in een Italiaans label om verdere releases uit te brengen ?

B-B : Wel, we hebben een gesprek gehad met Musica Maxima Magnetica, ongeveer een jaar geleden, en dat resulteerde in een aanbieding van Contempo. Maar dat bleek niet interessant te zijn, want zij ontvingen van ons huidige label Cleopatra reeds voldoende CD's van Mephisto Walz. "Thalia" zal dus zeker uitgebracht worden bij Cleopatra.

D.E. : Daar sommige leden van Mephisto Walz ooit bij Christian Death speelden, kan ik het niet nalaten om jullie mening te vragen over wat Rozz Williams en Valor tegenwoordig allemaal uitspoken. Ik bedoel, beide heren brengen elk afzonderlijk CD's uit onder dezelfde naam Christian Death : wat vinden jullie daarvan ?

B-B : Ze mogen van mijn part doen wat ze willen; ik luister eigenlijk niet echt naar wat ze momenteel maken.

D.E. : Je bent niet meer geïnteresseerd in Christian Death ?

B-B : Nee, ik ben dat ooit wel eens geweest, maar nu ben ik met totaal andere zaken bezig. Ik luister niet naar hun muziek, vandaar dat ik dat een zeer moeilijke vraag vind. Tegenwoordig luister ik vooral naar zaken zoals Ofra Haza.

D.E. : OK, dan maar terug naar Mephisto Walz, want daarvoor zitten we uiteindelijk hier. Vertel eens wat meer over jullie nieuwe CD "Thalia".

David Glass : Onze nieuwe CD zal veel gemeen hebben met "Terra-Regina", maar klinkt iets harder. Toen we destijds in de studio zaten, namen we zoveel op dat er massa's nummers overbleven die niet in het concept van "Terra-Regina" pasten. Zoals reeds gezegd, gebruiken we die andere nummers voor "Thalia", en bijgevolg zal dat album bij benadering hetzelfde gevoel bevatten als "Terra-Regina". Ik denk dat het een zeer interessante CD zal zijn, hoewel ik het geheel nog niet gehoord heb.

D.E. : Hoe ervaren jullie de Gothic scene van de jaren '90 eigenlijk ?

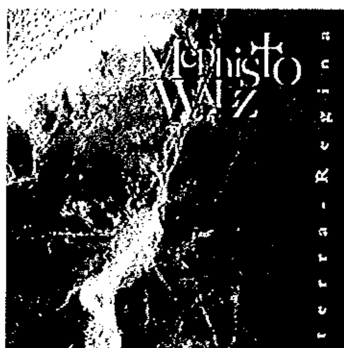
J.S. : Ik vind het nu een zeer interessante scene ! Wat nu gebeurt, is een uitvloeisel van wat wij destijds, samen met anderen, hebben opgestart. Er was een tijd dat de Gothic scene zo goed als dood was, maar nu is ze weeral aan het groeien, en ze is zelfs veel groter dan in het begin, althans in Californië . Het zijn nu bijna allemaal nieuwe, jonge

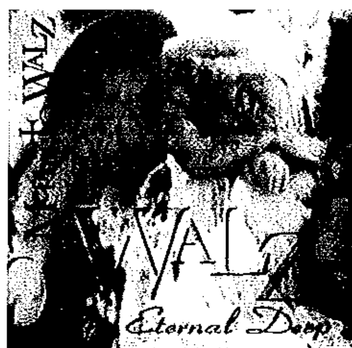
"Crocosmia" - CD
Gymnastic Records 1992

"As Apostles Forget" - MCD
Gymnastic Records 1992

"Terra - Regina" - CD
Cleopatra 1993

"The Eternal Deep" - CD
Cleopatra 1994

mensen die zich bezig houden met Gothic, en er zijn tegenwoordig ook veel nieuwe groepen in ons genre.

D.G.: Ik begeef me niet echt meer in die kringen, maar er is inderdaad een soort "tweede golf". Toen wij begonnen, was het allemaal heel "underground".

J.S. : De eerste Christian Death kwam voort uit de punkrock scene, en we noemden de muziek die Christian Death toen maakte "Death Rock". Nu noemen ze dat Gothic. De "Death Rock scene" van Californië verschilde heel veel van de "Gothic scene" uit Engeland.

D.G. : Ja, in Engeland was het allemaal veel dansbaarder. Bij ons was het meer punk. Wij gingen veeleer naar clubs om groepen aan het werk te zien, in tegenstelling tot Engeland, waar men naar clubs ging om te dansen.

D.E. : Leeft de Gothic scene echt nog zo sterk in Amerika ?

J.S. : Ja, de laatste jaren is de scene ongelooflijk gegroeid. Nu pas leeft de Gothic scene echt, zoals nooit te voren. San Fransisco heeft wellicht de grootste Gothic scene in de hele wereld ! En in het begin was er zo goed als niets in San Fransisco ! Er is zelfs een heuse Gothic-Industrial club, die elke avond open is. Ik ken geen enkele stad waar je ook zo'n club vindt.

D.G. : Er zijn in San Fransisco tegenwoordig heel wat nieuwe, goede groepen, zoals Switchblade Symphony. Zij spelen een soort van elektronische Gothic. De zangeres Tina heeft een geweldige stem ... Ja, er zijn nu heel wat keigoede, jonge groepen, die niet willen klinken zoals The Sisters of Mercy, maar die heel origineel zijn. Er is wel een link met de Gothic uit het verleden, maar ze gaan toch hun eigen weg. Dat zijn de groepen waar je echt naar moet uitkijken !

J.S. : Switchblade Symphony speelde trouwens in die club in Californië , evenals Das Ich, en ook wij hebben daar enkele keren gespeeld. Zoals ik reeds zei, is de scene in San Fransisco en ook in Duitsland heel groot aan het worden, en ik hoop dat dat blijft duren !

D.E. : Wij hopen dat natuurlijk ook !

Rozz Williams

De laatste tijd heerst er een ongelooflijke verwarring omtrent Christian Death. Wie is nu eigenlijk de zanger van Christian Death ? Wie heeft er recht op het gebruik van die naam ? ... Allemaal vragen die velen zich stellen, en die zelfs onze redaktie bereikten, vandaar dat we in dit artikel zullen proberen om enkele zaken op te helderen. Maar onze hoofdbedoeling is niet om hier de geschiedenis van Christian Death weer te geven, wel om de lezer te laten kennis maken met de oprichter van Christian Death : Rozz Williams.

De eerste Christian Death - plaat die ooit het licht zag, werd uitgebracht op het "L'invitation au suicide" label, en is momenteel nog altijd één van de sterkste werken van die groep: "Only theatre of pain". De groep bestond toen uit Rozz Williams, zanger en frontman van deze Amerikaanse Gothic formatie, James Mc Gearty, Rikk Agnew en Georges Belanger. Sinds de oprichting zou Christian Death ontelbare malen veranderen van line-up (zo deden algauw Gitane Demone en Valor hun intrede), maar Rozz bleef als zanger toch een aantal jaren stand houden. Tot midden jaren '80, want dan hield hij het voor bekeken en nam Valor het roer in handen. Valor nam de zangpartij voor z'n rekening, en werd meteen de nieuwe frontman. In het begin kreëerde deze nieuwe Christian Death nog heel wat moois, maar tegen het einde van dat decennium verloren ze meer en meer het vertrouwen van de fans, ten gevolge van een muzikale ommekeer. Tot voor kort (nu zijn we dus reeds in de jaren '90 beland) hoorden we we weinig of niets van Rozz, totdat deze op de proppen kwam met CD's zoals "The Iron Mask", en dan gingen de poppen aan het dansen. Immers, na al die jaren stilte vond meneer Williams het nodig om terug de naam Christian Death te gebruiken, hoewel die nu volgens Valor niet meer aan eerstgenoemde behoorde, want Valor zou er door de jaren heen uiteindelijk recht op gekregen hebben. Rozz had maar vroeger moeten protesteren tegen Valor ! Enfin, er zijn nu twee groepen met de naam Christian Death, en dat maakt het er voor een leek niet gemakkelijker op. Maar om het met de woorden van David Glass tijdens ons interview met Mephisto Walz te zeggen : "Who cares ?" Zolang ze maar goede muziek maken.

Rozz mag dan wel een aantal jaren op non-aktief gestaan hebben, momenteel is hij een zeer bezige bij, en produceert muziek onder verschillende (schuil ?)namen : Daucus Karota, Premature Ejaculation, Shadow Project, en wie weet welke namen hij nog zal gebruiken. Er wordt tegenwoordig zelfs zoveel van hem uitgebracht dat hij het niet allemaal meer onder kontrole heeft. Zo werd b.v. "Mandylion" zonder zijn weten op de markt gegooid door Cleopatra Records en Apollyon, wat natuurlijk niet zo leuk is voor een artiest die met z'n muziek z'n brood moet verdienen. Rozz werkt trouwens niet alleen onder verschillende namen, maar tevens onder verschillende labels. Dit om een zo groot mogelijke artistieke vrijheid te behouden, maar er durven wel eens problemen ontstaan tussen hem en de labels, vooral als het om geld gaat ...

Het meest kontroversiële projekt van Rozz is wel Premature Ejaculation, een tweemansformatie dat het live zeer bont durft te maken. Zo heeft Chuck Collinson (het tweede groepslid) ooit eens het hoofd van een dode kat opgegeten tijdens een

Amerikaans optreden ! Beide heren houden blijkbaar van provokaties, hoewel we dergelijks nog nooit hebben gezien van Rozz Williams tijdens een Belgisch concert. Misschien gebeurt dit nog wel, als iemand het aandurft om een optreden van Premature Ejaculation te organiseren in België ? Wat we wél van hem gewoon zijn, is dat hij nog altijd oude Christian Death - nummers naar boven haalt, uiteraard tot grote vreugde van z'n fans !

Onlangs trad Rozz Williams nog eens op in België (Brugge), samen met Gitane Demone (ook ex-Christian Death), en na het optreden wou Rozz ons met enige tegenzin te woord staan, op voorwaarde dat we hem niets vroegen over Valor. Veel kwamen we uit dit gesprek niet te weten over hem, maar toch onthulde hij een klein stukje van de sluier die over z'n wazige leven hangt. Rozz is immers een zeer introvert persoon, die nog steeds een innerlijke strijd voert tussen goed en kwaad, wat in z'n muziek tot uiting komt onder de vorm van thema's zoals magie en okkultisme. Deze helpen hem om de dingen rondom hem te begrijpen en te duiden. Verder wou hij niets kwijt over z'n privé - leven of z'n gevoelswereld, waarvoor we uiteraard respekt opbrengen. Op muzikaal vlak verklaarde hij ons dat hij zichzelf niet in de Gothic wil situeren, daar hij tegenwoordig door zeer verschillende soorten muziek wordt beïnvloed, en hij zoals de meeste artiesten een zo ruim mogelijk publiek wil bereiken. Wij vroegen hem op onze beurt of hij hield van Gitane Demone's muziek, die toch heel veel verschilt van wat hij zelf creëert, en zoals we reeds konden vermoeden, bleek hij werkelijk verzot te zijn op Gitane's werk.

Rozz Williams is een schuchtere man, een man van weinig woorden zou je kunnen stellen, en op de koop toe praat hij zo stil dat je hem bijna niet kunt verstaan. Hopelijk begrijpt U, beste lezers, dat het voor ons onmogelijk was om op basis van de weinige gegevens die we van hem loskregen, een indrukwekkend artikel te schrijven. We hebben niettemin een poging gedaan om toch enige gegevens over hem te bundelen, en wie weet, krijgen we hem ooit nog eens te pakken voor een interview, en laat ons bidden dat we dan méér geluk hebben. Nu ja, uit goede bron hebben we vernomen dat onze Duitse collega's (Glasnost e.d.) dezelfde ervaringen hadden met Rozz, zodat we mogen veronderstellen dat er wel eeuwig een sfeer van geheimzinnigheid rond deze man zal blijven hangen ...

Project Pitchfork

Op zaterdag 5 november trad Project Pitchfork voor de tweede maal op in Nederland (Rotterdam), en daar kregen we een zeer vermoeide groep te zien, want dit concert bleek het laatste uit hun tournee te zijn. Erg enthousiast waren de "Pitchies" dus niet om die avond nog een interview weg te geven, maar voor Dark Entries wilden ze wel een uitzondering maken, en van die gelegenheid maakten we natuurlijk gretig gebruik. Patty (toetseniste/zangeres) bleek die avond niet in het gezelschap van de twee heren van Pitchfork te vertoeven, en dat riep natuurlijk vragen op bij het Dark Entries Team. Zou Patty de groep verlaten hebben ... ?

Dark Entries : Vanavond hebben we iets gemist aan jullie concert, of liever : iemand. Waar is Patty ?

Peter Spilles (zanger) : Ze is aan het studeren.

D.E. : O, we vreesden even dat ze de groep had verlaten, want die geruchten deden de laatste tijd de ronde.

P. : Lulkoek !

D.E. : OK, dan zijn we gerustgesteld. Hoe beviel het concert je vanavond ? Je manager vertelde ons daarnet dat je ziek en moe bent, Peter ?

P. : Het concert vanavond was het laatste in een reeks van tien, en het laatste concert is altijd zeer vermoeiend, weet je wel.

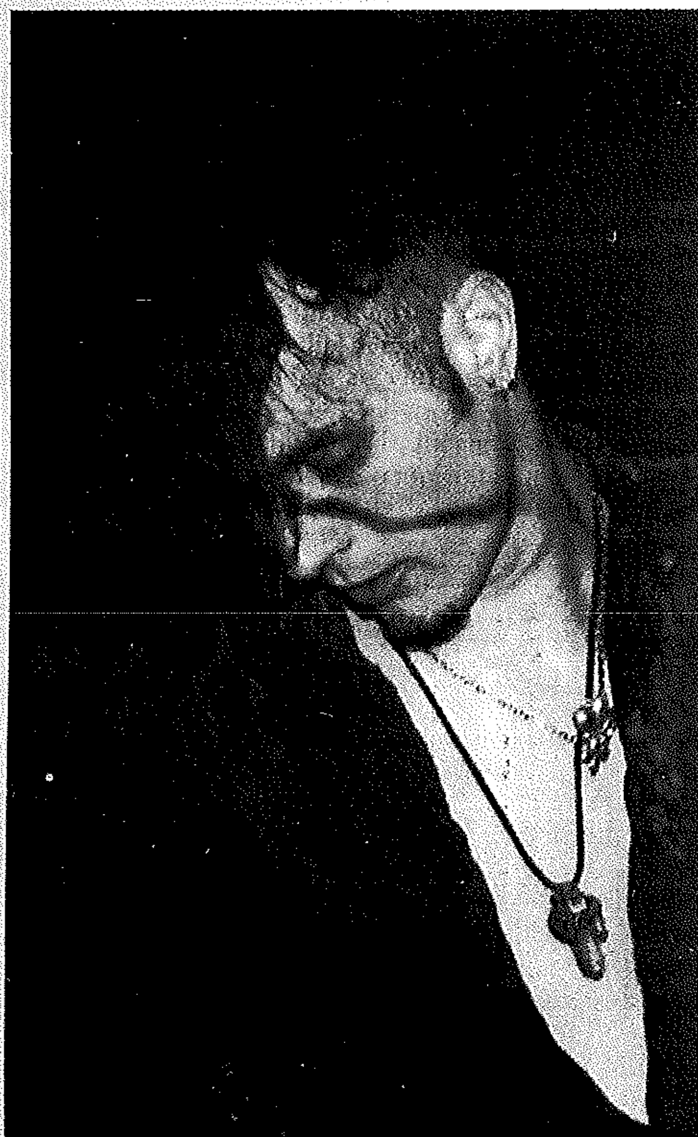
D.E. : Een tijdje geleden speelden jullie op het Bizarre Festival, tussen groepen zoals Biohazard, Therapy?, Urban Dance Squad,... Hoe waren jullie ervaringen daar ?

P. : Het was een leuke ervaring. Een grappige eigenlijk, want we waren daar als enige electronische groep.

Dirk (toetsenist) : Veel groepen die daar speelden, vonden onze muziek wel goed.

D.E. : En wat vond het publiek ervan ?

D. : Tja, de meeste mensen kwamen natuurlijk voor groepen zoals Biohazard. Maar het was

Peter Spilles

Dirk Scheuber, Patricia (Patty) Nigiani, Peter Spilles

vooral jammer dat we moesten spelen na de Spermbirds, die heel harde muziek brachten, en na ons trad ook een groep op die iets totaal anders dan ons ten gehore brachten. Maar goed, de kontakten die wij met andere groepsleden hebben gehad, waren fantastisch !

D.E. : Houden jullie, als electroformatie, van gitaarmuziek ?

P. : Wij gebruiken reeds gitaren van bij het begin.

D. : Wat is er verkeerd aan gitaren ? Ik hou inderdaad van gitaarmuziek, en we maken vrij vaak gebruik van gitaarsamples.

D.E. : Vanavond moesten jullie het stellen zonder Patty. Was dat geen probleem op het podium ?

D. : Nee, niet echt. Project Pitchfork bestond trouwens in het begin uit twee mensen. Natuurlijk geeft dat wél enige problemen als we nummers zoals "Souls" willen brengen, maar dan nog ...

D.E. : Vanavond speelden jullie een nieuw nummer : "Bodies". Mogen we binnenkort een volledig nieuw album verwachten ?

P. : O, het nummer dat we vanavond speelden, hebben we gemaakt voor onze nieuwe mini-CD, en het zal ook terug te vinden zijn op de volgende Zillo-Sampler. Maar voor de rest hebben we nog niet veel tijd gehad om nieuw materiaal te schrijven, dus veel valt hier nog niet over te zeggen. De mini-CD hopen we in de loop van volgend jaar uit te brengen, en eind volgend jaar verschijnt misschien de volledige CD.

D.E. : Blijft "het milieu" jullie hoofdthema ?

P. : Dat weet ik nog niet. Alleszins zullen de teksten van onze nieuwe mini-CD vooral over seks en gevoelens gaan.

D.E. : Velen bestempelen jullie als de "grootste Duitse electroformatie van deze tijd". Vinden jullie dat belangrijk ? Of betekent muziek maken nog altijd op de eerste plaats plezier maken ?

P. : Het interesseert ons geen bal of we nu de grootsten zijn of niet ! Het is alsof je elkaars penis vergelijkt : dat heeft toch geen zin ? Muziek is voor ons nog alijd plezierig, ja. We doen het nog altijd voor de lol. We hechten geen belang aan commerciële zaken, zoals het feit of we al dan niet veel platen verkopen. Ook interesseert het ons niet of we nu voor 2500

"Psychic Torture" ... live ...

mensen spelen, zoals in Duitsland, ofwel voor een klein publiek, zoals vanavond. We proberen altijd ons best te doen.

D.E. : Waren jullie eigenlijk tevreden met de remixen van "Renascence" ?

P. : Ik ben een klein beetje tevreden met de remix van Deine Lakaien, maar ik vind dat de remix van Bill Leeb (Frontline Assembly) op geen zak trekt.

D.E. : Waarom besloot je dan om die maxi uit te brengen ?

P. : Ik weet het niet. Normaal gezien zouden er nog remixen op gestaan hebben, o.a. eentje van Die Krupps. Ze wilden dat wel graag doen, maar uiteindelijk bleken ze er geen tijd voor te hebben. Ik geloof niet dat ik in de nabije toekomst nog iets dergelijks wil doen !

D.E. : Daarnet spraken we even over het succes dat jullie als electronische groep hebben. Wat ik me daarbij vooral afvraag, is of jullie echt begaan zijn met de electroscene ?

P. : Ik geef enorm veel om deze scene, maar niet enkel de electronische. Ik moet wel zeggen dat er tegenwoordig veel te veel groepen zijn, en dat er enorm veel "bull-shit" gemaakt wordt.

D.E. : Hoe zit het eigenlijk met Uw ander projekt, "Aurora Sutra", Peter ?

P. : Wel, voorlopig zijn er geen konkrete toekomstplannen.

D.E. : OK, we zullen het hier maar bij laten, want jullie zien er heel moe uit.

P. : Ja, sorry dat we zo weinig vertelden, maar we zijn inderdaad ver aan het einde van ons Latijn ...

renascence

ajam lives in the steppe. he loves the rolling hills
the warm dry winds. but his wifes love touches
his heart the most. her grace surpasses even
the brightness of the stars. her gentle voice soothes his mind.
pure love

then came the sad day. riders raped his wife
he lost his face. the elders decided
that she must go. through tearfull eyes
he watched her leave. should I renounce my pride
and follow her in to death. he decides and never smile again

adam lives in a big town. he loves his job
his car and his life-style. but most of all he loves his wife
her endless energy. her beauty her wit and charm

then came the sad day. her test was positive
he watched her lose her strength. he decides to cancel his job
for the rest of her life. he'll stay by her side
when the end came. he held her hand
and he told her that he. always loved her and always will

I love you too

music & lyrics by Project Pitchfork

Das Grabgewölbe

Het is moeilijk om in België als Gothic groep door te breken. Geen enkel Belgisch label is in hen geïnteresseerd, en ook de concertorganisatoren staan niet onmiddellijk te springen om hen te boeken. Wij van Dark Entries willen onze eigen Belgische Gothic wél een serieuze kans geven, en de eerste talentvolle groep die ons in het oog sprong, was Das Grabgewölbe. Vandaar : een profiel van deze jonge Waaslandse formatie.

Muzikale voorkeuren/invloeden :

Varieert sterk onder de verschillende groepsleden. Over het algemeen is New Wave in de ruime zin van het woord het lievelingsgenre van iedereen in de groep, maar de accenten worden door elk afzonderlijk anders gelegd. Zo houdt keyboarder Christophe vooral van Industrial, terwijl zanger Angelo vooral naar duistere Gothic en zware electro grijpt. Maar ook klassieke muziek en alternatieve gitaarrock kunnen er bij sommigen wel in. Sopor Aeternus lijkt een serieuze invloed te zijn, maar het laatste wat zij willen, is deze groep zonder meer kopiëren. Weliswaar ademt hun nieuwe cassette "Tausend und Zwei Nächten" een gelijkaardige sfeer uit, en daar zijn ze helemaal niet beschaamd over, integendeel.

Line-up :

Christophe F. : keyboards en gitaar
Sven B. : drum
Angelo D.M. : zang
Julie D. : achtergrondzang
Dominic M. : basgitaar

Thema "Tausend und zwei Nächten" :

"Tausend und zwei Nächten" symboliseert de nacht waarop we overgaan van leven naar dood, en tevens het begin van een nieuw rijk, voortkomend uit de samensmelting van fantasie, hoop, denken en poëzie. Het vormt een geleide kruisvaart doorheen een andere dimensie, zonder tijd en zonder haat. Een reisverhaal omgezet in dansbare en tot nadenken aanzettende rituelen.

Label :

Uiteraard zou Das Grabgewölbe heel blij zijn indien er een label interesse voor hen toont, maar niettemin hebben ze zo hun eigen voorkeuren. Kleine labels zoals Apollyon Rekordings liggen het meest in hun interessesfeer, waarbij ze de nadruk willen leggen op het feit of desbetreffend label zich al of niet in hoofdzaak toelegt op het Gothic genre.

Optredens :

Hun eerste optreden gaven ze weg in jeugdhuis Troelant (Sinaai), samen met Der Maschinisten (een lokale eksperimentele formatie). Wegens een ondankbaar publiek en technische problemen (o.a. een defekt rookmachine) ging het gebeuren een beetje de mist in (of juist niet, eigenlijk), en deze vrij negatieve ervaringen moesten ze nogmaals ondergaan tijdens hun tweede optreden, dat plaats vond in jeugdhuis Den Eglantier, waar ze als hoofdact van een mini-openluchtfestival speelden. Vandaar dat ze nu enkel nog uitkijken naar "serieuze" organisatoren, opdat hun muziek ook live tot z'n recht kan komen. Want inderdaad, het valt niet mee als Gothic groep om te moeten spelen voor een meer rock-georiënteerd publiek.
In de (nabije) toekomst willen ze uitpakken met een vrij aparte live show, waarbij ze b.v. gebruik willen maken van heuse zeissen ! U bent gewaarschuwd ...

Dark Entries :
Back Issues ...

EDITIE 1 : Red Zebra, Lacrimosa, Panic on the Titanic, Sabotage qu'est-ce que c'est? + Nieuws + CD- en K7-besprekingen.

EDITIE 2 : Red Zebra (vervolg), Sopor Aeternus, Dive, Der Prager Handgriff, Nösferätu + Nieuws + CD-, K7- en Concertbesprekingen.

EDITIE 3 : Sol Invictus, Gothic Sex, PP?, Armageddon Dildos, Lassigue Bendthaus + Nieuws + CD- ,K7- en Concertbesprekingen.

EDITIE 4 : Umbra et Imago, Suicide Commando, The Eternal Afflict, Fortification 55 + Nieuws + CD-, K7- en Concert-besprekingen.

EDITIE 5 : Goethes Erben, Ataraxia, Children on Stun, Engelsstaub, Special... Belgisch werk + Nieuws + CD-, K7- en Concertbesprekingen.

Indien U vorige edities van Dark Entries wenst, gelieve dan onderstaand strookje in te vullen en op te sturen met een eurocheque naar ons adres. (100 Bfr. per editie)
Vul ook het strookje in indien U de nieuwe cassette van Das Grabgewölbe wenst te ontvangen.(200 Bfr.)

Dark Entries
P.O. Box 93
9100 Sint-Niklaas
België

Naam : ______________________
Adres : ______________________
Woonplaats : ______________________
Editienr(s) : ___, ___, ___, ___, ___, ___.
Das Grabgewölbe : Ja / Neen *
Totale Bedrag : ________ Bfr.

*schrappen wat niet past

CONCERTBESPREKINGEN........................

4° INVITATION FESTIVAL : JACQUY BITCH NUMB ENDRAUM DORSETSHIRE DIVE MEPHISTO WALZ

('T GAVERKE, WAREGEM, 22.10.'94)

De vierde editie van het Invitation Festival werd geopend door Frankrijks meest beloftevolle Gothic act, Jacquy Bitch, die we reeds eerder in België aan het werk konden zien, en die zich nu voor een groter publiek opnieuw konden bewijzen. Met succes, al duurde hun optreden net iets te lang om de menigte in hun ban te houden, maar ze slaagden er toch weeral eens in om een grootse indruk na te laten, niet in het minst omwille van de knappe verkleedpartijen tijdens bepaalde nummers. Jacquy Bitch is dringend toe aan een CD-release, zoveel is zeker !

"Numb"

In schril kontrast met deze Canadese formatie stond Endraum, die als derde groep mochten aantreden. Endraum gaf een zeer futloze indruk, maar dat konden we reeds vaststellen op het Danse Macabre festival in Waregem.

"Jacquy Bitch"

"Endraum"

Na Jacquy Bitch beklom de Canadese electromachine "Numb" het podium, en een sfeer van loodzware technobeats, overtrokken met donderende gitaren, viel vrij zwaar op de maag van het overwegend Gothic-georiënteerd publiek. De heren van Numb weten nochtans een ongelooflijke energiestroom vrij te maken tijdens hun optreden, maar het aantal fans was klaarblijkelijk te gering om hun energiestroom op te vangen.

Na twee optredens van hen gezien te hebben, hoeft het voor mij niet echt meer, wat ik niet kan zeggen van de "surprise act" van deze avond : Dorsetshire. Zij zetten het tweede gedeelte van dit festival voortreffelijk in, en trakteerden ons op zowat elk nummer van hun eerste en tot nu toe nog enige CD "Das letzte Gefecht". Het publiek begon in de stemming te komen, en daar kon Dive natuurlijk van profiteren !

CONCERTBESPREKINGEN........................

"Dorsetshire"

Tot slot kreeg Mephisto Walz de opdracht om het festival in alle schoonheid af te sluiten, en ondergetekende vond dat ze daar vrij goed in geslaagd waren, maar het publiek oordeelde blijkbaar anders. Ach ja, smaken verschillen hé, en niet iedereen kan die "goeie ouwe Gothic Rock à la Christian Death" nog appreciëren. Toch hadden ook wij enkele aanmerkingen bij hun optreden, nl. dat het veel te kort duurde, en het was ook jammer dat hun laatste bisnummer reeds aan bod was gekomen tijdens hun eerste set. Maar goed, waarschijnlijk treden ze in april '95 voor de tweede maal op in Waregem, en ze beloofden ons dat ze dan veel langer zouden spelen. Ik zal er zeker zijn ! U ook ?

Zoals gewoonlijk startte hij z'n korte maar krachtige set met "Slippin' Away", gevolgd door o.a. "Final report", "Mindtorture", "Dead or alive", en zoals verwacht waren zijn covers ook van de partij ("Sick in your mind", "Isolation", ...). Het optreden van Dive werd zonder enige twijfel het hoogtepunt van dit festival, en de aankondiging van de concertorganisator loog er niet om : Dive is "our belgian hero" geworden !

"Mephisto Walz"

"Dive"

CONCERTBESPREKINGEN........................

CORPUS DELICTI
GITANE DEMONE
ROZZ WILLIAMS
(CACTUS CLUB, BRUGGE, 4.11.'94)

Bij de bespreking van dit mini-festival zullen we ons moeten beperken tot de laatste twee acts, daar het Dark Entries Team jammer genoeg nogal laat arriveerde die dag, en wij bijgevolg vrijwel niets van het optreden van Corpus Delicti gezien hebben. Maar uiteindelijk was het merendeel van het publiek voor die laatste twee gekomen. Gitane Demone verdiende haar sporen reeds in een ver Christian Death - verleden, en het werd deze avond zeer duidelijk dat ze ondertussen een heel andere weg ingeslagen was. Wij kunnen moeilijk veronderstellen dat het door haar gebrachte repertoire goed in de smaak viel van het gothic publiek, aangezien haar stijl momenteel totaal afwijkt van het gothic genre, en wat ons betreft had dit optreden beter plaats gevonden in één of andere jazz-tent, waar de mensen haar prachtige stem wél zouden appreciëren, maar ja, haar naam is nu eenmaal bekend geworden doordat ze ooit bij Christian Death zong ... Hoe dan ook, wij waren maar wàt blij toen ze haar plaats op het podium inruilde voor een ander ex-Christian Death lid, Rozz Williams, die ons wél enorm bekoorde, vooral daar de man nog vrij veel oude Christian Death - nummers ten gehore bracht. Rozz ging volledig op in z'n show, en sleurde de menigte mee in z'n typische "Death Rock" sound, die hij na al die jaren nog vrij goed beheerst, al moet gezegd worden dat z'n stem niet meer zo intens klinkt als vroeger. Maar ja, hij wordt ook al een dagje ouder hé ! Rozz gaf het publiek naar ons gevoel toch nog waar voor hun geld, alleen jammer dat het beloofde duet met Gitane uitbleef ... Dat zal voor een volgende keer zijn zeker !

"Gitane Demone"

"Rozz Williams"

CONCERTBESPREKINGEN.........................

KALTE FARBEN
FAITH AND THE MUSE
DAS ICH

(DEN TWIEOO, GENT, 11.11.'94)
(THE STEEPLE CHASE, WAREGEM, 12.11.'94)

In tegenstelling tot het concert van Corpus Delicti in Brugge waren we ditmaal wél (tweemaal) op tijd gearriveerd, maar toch zien we ons ook nu weer genoodzaakt om deze bespreking te beperken tot de hoofdact van deze avond (Das Ich uiteraard), vooral omdat we weinig vertrouwd zijn met de muziek van Kalte Farben en Faith and the Muse. Het enige wat ik over deze groepen kwijt kan, is dat Kalte Farben een stevige soort electro maken, en dat vrij goed naar voor kunnen brengen. Faith and the Muse deed me soms denken aan Ataraxia-toestanden, maar tegelijkertijd had de groep ook iets van "klassieke gothic" in zich, en was al bij al best te genieten. Maar nogmaals, het valt mij enorm moeilijk om een eerlijk oordeel te vellen over groepen waarvan ik nog nooit iets op CD heb gehoord (hoewel de muziek van beide groepen wel degelijk op CD verschenen is), zodat het mij beter lijkt om het hier bij te houden, en een poging te doen om iets zinnigs te vertellen over Duitslands populairste gothic groep : Das Ich !

Zowel in Gent als in Waregem was het concert volledig uitverkocht, wat in het nadeel speelde van Den Twieoo, want daar zat de zaal zo boemvol dat velen niets meer konden zien van het concert, en dat is natuurlijk jammer. Das Ich deed hoe dan ook z'n best, en slaagde erin om in beide zalen een meer dan behoorlijk optreden weg te geven, boordevol nieuwe én oude "hits", maar voor éé n keer kunnen we niet stellen dat de afwezigen ongelijk hadden. Immers : ze konden er toch niet meer in !

Wat ons meteen opviel, was dat zanger Stefan Ackermann een veel "menselijkere" indruk naliet, hoewel z'n grimassen toch onevenaarbaar blijven, maar hij oogde hoe dan ook veel normaler dan voorheen. Das Ich is blijkbaar op weg om de zogenaamde "underground scene" te ontgroeien (meer daarover kan u lezen in ons interview met deze groep), en deze twee optredens bewezen ten volle dat het hen aan kwaliteit zeker niet zal ontbreken. We hebben trouwens vernomen dat ze binnenkort nog eens in België gepland zijn, maar de lokatie willen we nog een tijdje geheim houden. U zal dan hopelijk (weer) van de partij zijn ?

"Faith and the Muse"

"Das Ich"

CONCERTBESPREKINGEN........................

LAIBACH
(VAARTKAPOEN, BRUSSEL, 19.11.1994)

Een groep die het aandurft zonder voorprogramma op tour te gaan moet al vrij zeker zijn van zijn stuk. Van bij het binnenkomen van de VK viel het ons meteen op : Laibach gaat er prat op meer te zijn dan een doorsnee groep ! Enkele maanden geleden bereikte ons het bericht dat ze een eigen erkende staat zouden hebben uitgeroepen, met zelfs een eigen munteenheid (pittig detail : een grondgebied hebben ze niet !). Ook vanavond werd ons al vrij snel duidelijk dat Laibach onvergelijkbaar is met anderen : waar bij meeste groepen de merchandising de gebruikelijke t-shirts en posters aan de man probeert te brengen, gingen hier als extra's de Laibach-dassen vlot van de hand. Goed gek dus !
Een goedgevulde Vaartkapoen toch voor dit concert, dat - zo zou achteraf blijken - als tweeluik was opgevat. Tijdens het eerste gedeelte werden we getrakteerd op nieuwe songs uit de (volledig uit covers bestaande) cd "Nato". Dat deze voorstelling wel heel grondig gedaan werd, blijkt uit het feit dat de volledige cd in dezelfde volgorde live gebracht werd. Laibach slaagt er dus werkelijk in van de meeste waardeloze melodietjes en flauwe riedeltjes leuke covers te maken, waardoor het zelfs genieten is van hun versies van "The Final Countdown" (Europe) en "In the army now" (Status Quo). Andere covers waren o.a. "War" (bekend van Bruce Springsteen), "Alle gegen Alle" (DAF), ... en juist de mengeling van deze zeer uiteenlopende songs en transformatie tot de typische Laibach-stijl zorgde voor een boeiende afwisseling binnen hun eigen kunnen. Toen alle nieuwe songs gespeeld waren, hielden de heren het voor bekeken, om echter vlug terug te keren voor een goed half uur oude nummers, o.a. "Sympathy for the devil" (weer een cover), "Wirtschaft ist Tot" en "F.I.A.T.". Zonder afscheid te nemen, verdwenen ze weer en toen iedereen er gerust in bleek te zijn dat het derde luik weldra een aanvang zou nemen, sprongen de zaallichten aan.
Door de rommelige set (de linkse keyboardspeler/drummer kreeg het juiste ritme maar niet beet), de talloze effecten en backingvocals op band, en de totale apathie tegenover het publiek kan ik me echter niet ontdoen van de indruk dat de meeste fans op hun honger bleven zitten. Als Laibach hun cult-hits "Leben heiß t Leben" en "Geburt einer Nation" zouden gespeeld hebben, zou dit nochtans voor velen de pijn hebben verzacht!

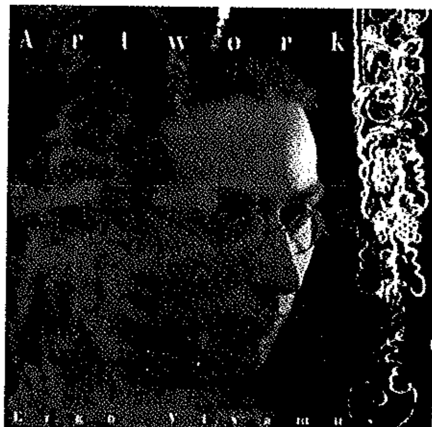

Laibach
Nato (CD)
Mute Records

Zoals u al meerdere keren in onze vroegere besprekingen kon lezen, is het uitbrengen van covers blijkbaar in de mode. Dat ook Laibach hieraan niet zomaar voorbijgaat, valt te merken aan hun volledig uit covers bestaande nieuwe release "Nato". Alhoewel men hier niet van een commerciё le modegril kan spreken want het is juist Laibach die in de loop der jaren hiervan eigenlijk juist zijn handelsmerk gemaakt heeft en dus gerust als één van de trendsetters beschouwd kan worden. Voor hen zeker geen proefstuk dus, denken we o.a. maar aan de cd's "Let it be" en "Sympathy for the devil".

Enkele weken geleden werd als single de Europe-cover "The final countdown" reeds op ons losgelaten en het was er toen al aan te horen dat ook Laibach niet gespaard blijft van invloeden van de hedendaagse muziektrends. Zo is er bij het intronummer "Nato" en hun versie van "War" wel enig geflirt met allerlei house-toestanden merkbaar ! Deze staan dan weer in schril contrast met "In the army now" en "National reservation", die eerder lijken op een somber sprookje, verteld met de typische Laibach-grafstem geplaatst tegen een achtergrond van vrouwelijke koren. Ook Project Pitchfork coverde ooit nog "2525" en eigenlijk wel beter, alhoewel een vergelijking hier niet op zijn plaats is, omdat ook hier weer gekozen is voor een rustigere aanpak, in plaats van een up-tempo ritme (zoals bij PP) ! Zelfs D.A.F. moet er aan geloven, en "Alle gegen Alle" is zowat de enige cover die min of meer op de originele versie lijkt. Ook leuk is de afsluiter "Mars on river Drina", dat traag rustig op gang komt, mooi wordt opgebouwd en eindigt met een climax !
Al dit moois resulteert in een typische Laibach-cd, met toch verfrissende nieuwe invloeden !

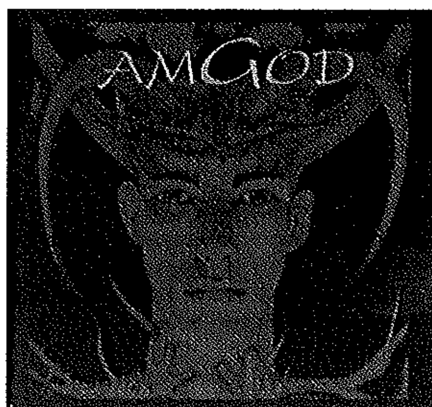
- GM -

Artwork
Ergo Vivamus (CD)
Dark Star/Strange Ways Records

Het blijft mij verbazen dat albums zoals deze toegang vinden tot het gothic wereldje, hoewel ik moet toegeven dat het debuut van Artwork me wel enigzins kon bekoren. (Voor de niet-ingewijden : Artwork is een projekt van Jochen Schoberth, die het vooral moet hebben van z'n samenwerking met verschillende gastmuzikanten, waaronder Oswald Henke van Goethes Erben.) "Ergo Vivamus" is voor het grootste gedeelte vergelijkbaar met de muziek die we op de compilatie CD "Zwei Welten" voorgeschoteld kregen, en klinkt dus wel tamelijk uniek, maar mij kan het niet echt bekoren. Misschien valt het bij u wél in de smaak, en indien dat zo is, kan ik u enkel aanraden om de eerste persing van "Ergo Vivamus" te kopen, want dan krijgt u er een gratis maxi CD bij, waarop een remix versie van "Bring the Rain, én de door Oswald Henke gezongen coverversie van Peter Gabriel's "Games without frontiers" ("Spiele ohne Grenzen").

- DC -

amGod
Half Rotten And Decayed (CD)
Celtic Circle Productions

De fans van yelworC worden vriendelijk verzocht op te houden met treuren, want hier is AMGOD, het nieuwe projekt van Dominik Van Reich, die het er na de split van yelworC blijkbaar niet bij liet zitten en weeral uitpakt met een album vol duivelse electro ! De muziek van AMGOD ligt volledig in de lijn van yelworC, en dat betekent dat we opnieuw gekonfronteerd worden met een CD die volgepropt is met electronische samples en ritmes, waarbij sommigen kompleet uit de bol gaan, maar anderen zo zenuwachtig worden als het Dark Entries Team bij het naderen van hun deadline. Maar over de lay-out zal iedereen het eens zijn : die overtreft met het grootste gemak alle tot hiertoe besproken CD's in Dark Entries, en als er hiervoor een prijs bestaat, zou hij ongetwijfeld naar Dominik Van Reich gaan. (Ook komt hij volgens mij met "Fire" in aanmerking voor een prijs in de kategorie "beste cover".)
Alles bij elkaar genomen, werd "Half Rotten And Decayed" bij ons vrij positief onthaald, al hopen we dat Dominik bij het maken van een volgend werk zichzelf niet blijft herhalen (wat nu al voor een stuk het geval is), want dan wordt het natuurlijk vervelend ! Ik vrees er echter voor, maar laat ons nog niet op de zaken vooruit lopen ...

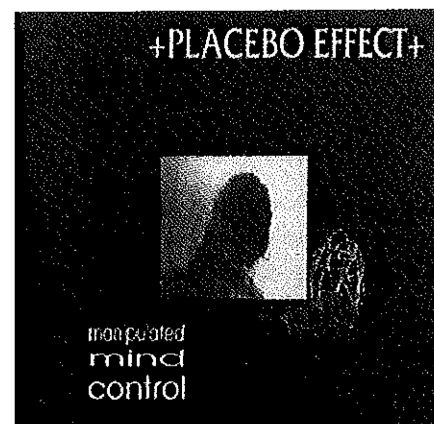
- DC -

Blackhouse
Stairway to Heaven ... (CD)
Discordia

Wie een beetje vertrouwd is met de industriële scene, moet ongetwijfeld ooit al eens gehoord hebben van Blackhouse, een groep die de meest waanzinnige dingen weet te produceren, en die eigenaardig genoeg toch steeds kan rekenen op een grote schare fans. Hoewel, we mogen nu ook weer niet overdrijven, want hun muziek klinkt meestal te ontoegankelijk om een deftig aantal mensen te bereiken. Wanneer ik U vertel dat deze nieuwe CD voornamelijk bestaat uit "unreleased out-takes" van de LP "We will fight back" (uitgebracht in '89 als ik me niet vergis), dan zal U wellicht niet verbaasd zijn over het feit dat dit werk zoals verwacht weeral zeer ontoegankelijk en monotoon overkomt. Maar dat is nu juist de bedoeling van industriële muziek : hoe eksperimenteler, hoe liever.
"Stairway to Heaven" werd oorspronkelijk als cassette uitgebracht (enkele jaren geleden), en voor deze nieuwe CD een beetje bijgewerkt. Het bevat zes nummers, en vormt het eerste deel van deze CD. Na "Stairway to Heaven" krijgt U het al even eksperimentele, ongeveer 24 minuten durende "Gospel according to the men in black", dat aanvankelijk - zij het in een ietwat andere versie weeral - verscheen op een split LP. En tot slot vindt U het meest toegankelijke nummer van deze CD, namelijk een remix versie van "Word".
Voer voor fans !

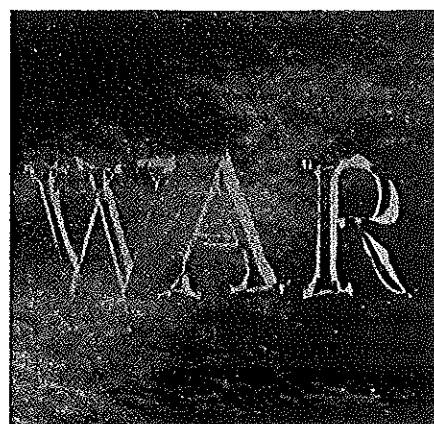
- DC -

Placebo Effect
Manipulated Mind Control (CD)
Ausfahrt Records

Het gerucht dat Placebo Effect een schare fans aan het verliezen is, kan moeilijk onterecht genoemd worden. Althans op basis van deze cd en wat van Placebo Effect verwacht mag worden. Ze hebben nu wel vlugger werk afgeleverd, maar iedereen weet waartoe haast en spoed kan leiden. Alle nummers ademen zowat dezelfde sfeer - een groot woord - uit en wanneer je denkt een muziekje gevonden te hebben dat "anders" is, dan zijn dit enkel de samples van Consolidateds "Friendly Fascim". Kan leuk zijn tenzij sommige nummers té Consolidated klinken. Het overwicht van invloeden van buitenaf op hun eigen creativiteit komt de plaat niet echt ten goede. Het lijkt alsof ze hun nummers als het ware opvullen daar waar het met haken en ogen aan elkaar hing. Laten we deze cd dus beschouwen als een kleine oprisping en hopen dat bij de volgende terug het creatief-zijn de bovenhand haalt.

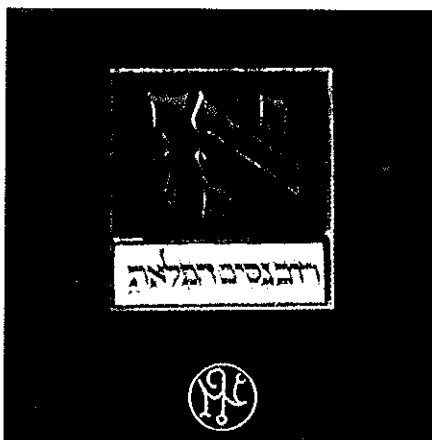
- CV -

The Eternal Afflict
War (CD)
Gymnastic Records

Dit is wellicht de laatste CD die de heren van The Eternal Afflict zullen uitbrengen, want de groep is uiteindelijk dan toch gesplit ! Jammer, want zij behoorden ongetwijfeld tot de top der Duitse wave bands. Oké, volgens velen waren ze reeds over hun hoogtepunt heen, en ook wij moeten vaststellen dat hun recentste CD "War" niet meer aan de kwaliteit van b.v. "Trauma Rouge" kan tippen, hoewel beide werken moeilijk vergelijkbaar zijn. De groep was immers een andere weg ingeslagen, en we kunnen hun nieuwste CD dan ook enkel beoordelen door afstand te nemen van al het voorgaande.
"War" is een conceptueel werk (inderdaad, de gruwelen van de oorlog vormen het thema van deze CD), gekenmerkt door een sterke muzikale afwisseling en jammer genoeg ook door een commerciële ondertoon, te wijten aan de vokale bijdragen van Tina Colada en een zekere Angela, die evengoed carrière kunnen maken bij Salt 'n Pepper. (Luister maar eens naar "Song of faith" !) Angela zou het trouwens met "Jonathan" niet slecht doen in de VTM Super 50 ! Maar goed, het is hier niet onze bedoeling om deze CD volledig de grond in te boren, want hij heeft ook z'n kwaliteiten. Zo zit het conceptueel geheel verbazend knap in elkaar, en zijn de heren (en dames) van The Eternal Afflict erin geslaagd om hun meest emotioneel geladen werk af te leveren. Nogmaals, we vinden het echt jammer dat dit het laatste werk moet zijn van The Eternal Afflict, en we kunnen alleen maar hopen dat Cyan of Mark ons in de toekomst zullen verbazen (in positieve zin wel te verstaan) met hun nieuwe projekten. Als daar ten minste plannen voor zijn.

- DC -

The Garden of Delight
Necromanteion 4 (CD)
Dion Fortune Records

Je zou kunnen stellen dat The Garden of Delight het zoveelste groepje is dat in de voetsporen wil treden van The Sisters of Mercy. En inderdaad, hun muziek is zonder enige twijfel verwant met laatstgenoemde kultgroep, en in nog grotere mate met Fields of The Nephilim. Of ze opzettelijk zo willen klinken, laat ik in het midden, en ik wil ze ook niet zomaar bestempelen als een ordinaire "kopie-groep", want daarvoor zit "Necromanteion 4" veel te mooi in elkaar. Op hun nieuwste album krijgt U vrij rustige, emotionele "Gothic Rock", waarbij de gitaren het volledige werk ondersteunen zonder het te willen "overstemmen", kortom, zonder overdreven te willen rocken. Iets waarin Fields of The Nephilim geniaal waren, maar wat ook benaderd wordt door The Garden of Delight. "Necromanteion 4" is daardoor een zeer meeslepend werk geworden, dat U gemakkelijk in één stuk door kan beluisteren zonder ook maar één seconde te moeten vechten tegen de verveling.

- DC -

Nature And Organisation
Beauty Reaps the Blood of Solitude (CD)
Durtro

Het gebeurt niet zo veel meer dat ik koude rillingen krijg bij het horen van een nieuwe CD, maar deze keer overviel het me weer, en niet zo'n klein beetje ! "Beauty Reaps the Blood of Solitude" is wat mij betreft zonder enige twijfel het prachtigste album dat in deze zesde editie van Dark Entries besproken wordt, en het zal vooral aanslaan bij fans van Current 93 en Death in June. Immers, "Nature And Organisation" is niet meer dan een schuilnaam voor een samenwerkingsprojekt tussen David Tibet (Current 93), Douglas P. (Death in June), en nog enkele mensen uit deze familie, zoals Rose McDowall en Steven Stapleton ! Nochtans zou het zonde zijn dat u, als niet-fan van de zojuist vermelde groepen, deze CD geen eerlijke kans zou geven, tenzij u een fervent tegenstander bent van akoestische muziek. Inderdaad, beste lezer, deze CD ligt zo goed als volledig in de lijn van het akoestisch werk dat we van Current 93 en Death in June gewoon zijn, alleen vind ik "Beauty Reaps the Blood of Solitude" persoonlijk nog iets beter dan wat deze groepen tot hiertoe hebben geproduceert, kortom, dit is een album van onevenaarbaar niveau !

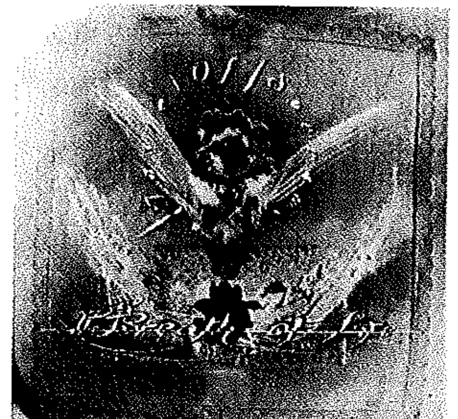
- DC -

Carlos Peron
13 Years of Lust (CD)
Strange Ways Records

Carlos Peron begon z'n muzikale carrière bij Yello, maar na vier albums hield hij het bij die destijds zeer populaire groep voor bekeken en legde zich volledig toe op z'n solocarrière. Die duurt nu ondertussen al 13 jaar, en dat was volgens Strange Ways Records lang genoeg om een compilatie CD van Peron uit te brengen : "13 Years of Lust - The Best Of Vol. 1". De CD telt 15 zeer van elkaar verschillende nummers, die de gehele periode waarin Carlos Peron werkzaam was, bestrijken, en zo kunt U dankzij deze goed samengestelde CD kennis maken met de veelzijdigheid van deze grote artist. U krijgt een paar stevige elektronummers voorgeschoteld, evenals meer eksperimenteel werk (zelfs een Duits gesproken verhaal over ridders), en ook vrij commercieel klinkende muziek, kortom, voor iedereen wat wils. Wij zijn vooral blij met de opname van "Nothing is true" en "Breakin' in" op dit verzameld werk, twee nummers die mogen beschouwd worden als "onsterfelijk", en die op zich al de moeite waard vormen om zich deze CD aan te schaffen. Wij kijken reeds uit naar de opvolger van deze verzamelaar...

- DC -

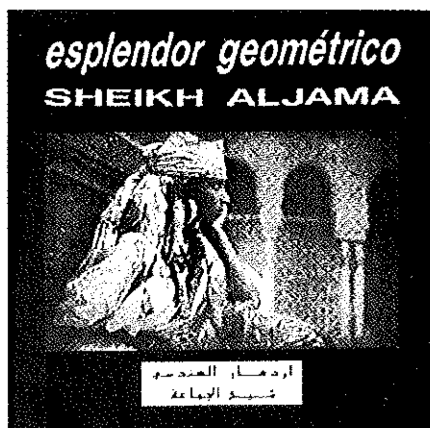

The Breath of Life

Taste of Sorrow (CD)
Hall of Sermon

De opmerkzame geesten onder u zullen zich waarschijnlijk afvragen waarom deze cd - die toch al een tijdje uit is - pas nu in Dark Entries wordt besproken. Wel, dat komt omdat hij onlangs heruitgegeven werd door Hall of Sermon, en daardoor hoopt The Breath of Life natuurlijk om eindelijk te kunnen doorbreken. Wij hopen dit althans voor hen, want wie in staat is om een cd te maken van zulk een kaliber, verdient ongetwijfeld de nodige erkenning.
De vergelijking met Siouxsie and The Banshees blijft wat mij betreft onvermijdbaar, hoewel enkele nuances hier toch op z'n plaats zijn. Immers, al is hun muziek gebaseerd op die van Siouxsie, dan weet deze Waalse groep er toch iets aan toe te voegen, en kreëren ze vast en zeker een volwassen, eigen sound. 't Is een beetje zoals Fields of The Nephilim vergelijken met The Sisters of Mercy : beiden hebben veel gemeen, maar zeker evenveel verschilpunten ... En beide groepen zijn heel groots.

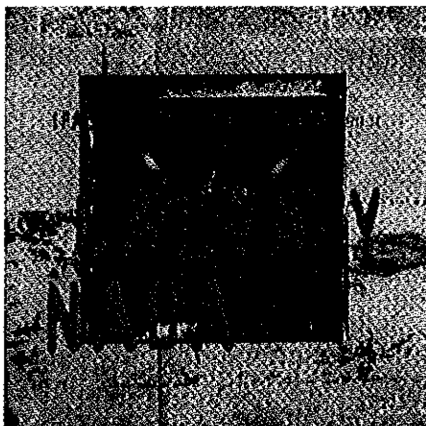
- DC -

Esplendor Geometrico
Sheikh Aljama (CD)
Apocalyptic Vision

Het Europa van de toekomst : een gezelschap met Spaanse naam dat Arabische bezweringen ondersteunt met Duitse beats en dat Belgische personen en verenigingen bedankt. Cultuurcontacten moeten bejubeld worden ! Maar... Elk nummer schijnt slechts te resulteren in een intro-beat waar verder een zagerige en vermoeiende toon opgekleefd wordt. Hoe verzoen je de haas en de schildpad ? Op één of andere compilatie-cd zou een nummer uit deze re-release (inderdaad, deze cd werd vroeger al eens uitgebracht, maar dan op het Daft Records label) nog als aardigheidje gesmaakt kunnen worden. Echter teveel is trop en trop is teveel. Een cd vol gejammer van biddende en "zingende" arabieren spreekt echt niet tot de verbeelding of staan we daar nog niet open voor...

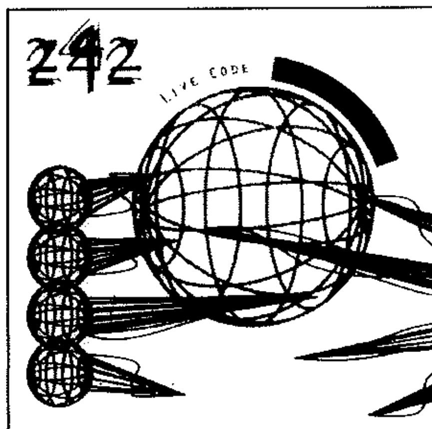
- CV -

Calva y Nada
Palpita, Corazon, Palpita ! (CD)
Hyperium

Deze cd is enerzijds weer typisch "Calviaans", wat betekent dat er wederom een paar sterke nummers op staan, maar anderzijds moet je ze wel met een vergrootglas zoeken, en durf ik te stellen dat "Palpita, Corazon, Palpita !" tot hiertoe de zwakste release van Calva y Nada is. De Calva-formule lijkt uitgemolken, beste lezers ! De meeste nummers op deze nieuwe cd halen het gemiddelde niveau van een cd zoals "Dias Felizes" langs geen kanten, behalve dan "Fernes Leid" (het openingsnummer) en "Pesadilla", maar zelfs die kunnen niet tippen aan een nummer zoals "Rascheln". Misschien zullen de fans niet verschrikkelijk ontgoocheld zijn bij aankoop van dit nieuwe werk, maar "kopleet uit de bol gaan" zit er zeker ook niet in, neem dat maar van mij aan.

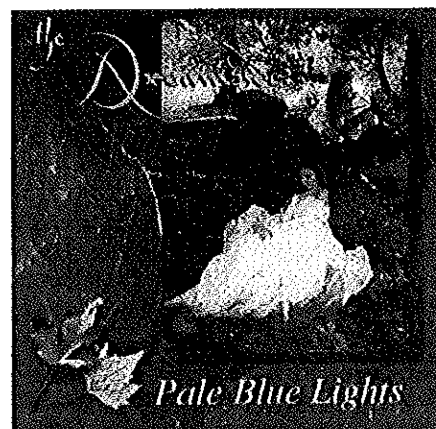
- DC -

Front 242
Live Code (Live CD)
RRE Records

Een postume ode aan Belgiës grootste groep : een live-concert van Front 242 op cd. Misschien is dit een commerciële zet, om de naam Front 242 in leven te houden (er doen immers geruchten de ronde dat er nu al een reünie gepland is voor binnen enkele jaren) of misschien is het uit pure noodzaak ? De projecten Holygang en Morf (van de respectievelijke leden Richard 23 en Daniel B.) doen immers maar weinig stof opwaaien en liggen nu niet echt in het verlengde van de typsiche Front-sound.
Deze cd bevat 13 live nummers van een door de VPRO in Nederland opgenomen concert. Qua sfeer houdt deze zowat het midden tussen hun laatste twee Belgische concerten. Groots op Pukkelpop 1993 en flauw op 26.10.1993 in de hallen van Schaarbeek. Dit laatse vond zeker niet zijn oorsprong in de prestatie van de groep, maar wel in die van het tamme publiek.
Klassiekers (Masterhit, Headhunter, Welcome to Paradise,...) worden hier mooi afgewisseld met het nieuwere werk (Motion, Skin, Crapage, Religion, ...) en juist hierdoor valt de typische eigenheid van Front zo op : live liggen deze songs dichter tegen elkaar dan de studioversies doen vermoeden, en de evolutie van Front 242 (die volgens de meeste fans als negatief ervaren werd) wordt hierdoor geminimaliseerd.
Een uniek live-document dus : een must voor de electrofreaks, een aardigheidje voor de rest !

- GM -

The Dreamside
Pale Blue Lights (CD)
Deathwish Office

Het valt me moeilijk om deze nieuwe Nederlandse groep te situeren in het gothic landschap. En weet je waarom ? Niet zozeer omdat hun muziek zo moeilijk te vatten is, maar vooral omdat ze met kop en schouder boven de meeste gothic groepen van de jaren negentig uitsteken ! "Pale Blue Lights" is werkelijk een verademing tussen al die bands die The Sisters of Mercy zonder meer copiëren, hoewel The Dreamside ook beïnvloed werd door de Sisters, maar zij wisten tenminste kreatief om te springen met hun invloeden, en dat maakt van een groep nu eenmaal een "grote" groep.
Voor al dit moois waren slechts twee mensen verantwoordelijk, nl. zangeres Kemi en Remco, die The Chapmann Stick bespeelt, en dat is een tiensnarig instrument waarmee zowel akkoorden als bas- en melodielijnen gespeeld kunnen worden. Voor de rest doen de sequencers het werk.

Het zou een schande zijn dat deze "Pale Blue Lights" onbeluisterd blijft in Nederland en België, en aan de fans van de Cocteau Twins (de enige groep waarmee The Dreamside eventueel mag vergeleken worden) wil ik tot slot het volgende zeggen : sinds "Treasure" heb ik nooit meer iets van dat niveau gehoord. Nu wel.

- DC -

Celtic Circle Sampler part 2 (compilatie cd) Celtic Circle Productions

De tweede Celtic Circle Sampler is een tegenvaller. In tegenstelling tot z'n voorganger treft men hier weinig of geen grote namen aan, tenzij dan b.v. Numb, Psyche en Clock DVA, maar die hebben bij mijn weten al lang afgedaan bij het huidige wave & techno publiek. Deze sampler lijkt wel een verzameling te zijn van groepen die maar niet binnen geraken bij een degelijk label, en uit medelijden gaf Celtic Circle Productions hen dan maar een kans. Niet dat hier iets op tegen is, maar ja, wat is er voor ?
Op de koop toe blijkt Celtic Circle Productions nog geïnteresseerd te zijn om veel van die groepen zelfs een tweede kans te geven door hen een full-length cd te beloven. Ach ja, wat mij betreft wordt er al te veel rotzooi gemaakt, en ik probeer enkel het kaf van het koren te scheiden. Het wordt me stilletjesaan allemaal te veel, maar ik blijf hopen dat er binnenkort nog eens iets origineels in de wave & technowereld wordt gemaakt.

- DC -

G.G.F.H. Halloween (CD) Dreamtime

G.G.F.H. is een industrial/electro projekt dat bij mijn weten nog weinig of geen aanhang heeft gevonden bij het electropubliek. Hoe dat komt ? Wel, daar heeft hun label alles mee te maken. Immers : Dreamtime is het label van o.a. Ship of Fools, Tekton Motor Corporation en Kong, wat nu niet bepaald de lievelingen zijn van het electropubliek. Daarbij komt nog dat Dreamtime een sublabel van Peaceville is, waar u death metal bands zoals My Dying Bride zult aantreffen. Op de koop toe gingen de heren van G.G.F.H. vorig jaar op tournee met laatstgenoemde death metal band ! Fans genoeg, dat wel, maar niet onder de verstokte body - freaks, en da's jammer. Nu ja, hun nieuwste release "Halloween" heeft weinig of niets te maken met electro, maar het gaat hier dan ook om een heruitgave van hun eerste demo's ('86 - '89), en die klinken nogal eksperimenteel. Vanaf '91 zouden ze een paar prachtige electronummers maken (o.a. "Real"), en het zijn dié nummers die ik aan alle electrofans wil aanraden. Deze "Halloween" zou ik veeleer willen afraden, aangezien de nummers zeer rommelig zijn, en over het algemeen kompleet inhoudloos. Op een paar uitzonderingen na weliswaar, maar al bij al kunnen we deze release beschouwen als verloren moeite of eventueel als cadeau voor de échte fans, en dan nog.

- DC -

Helios Creed X-Rated Fairy Tales/Superior Catholic Finger (CD) Cleopatra Records

De fans van Helios Creed kunnen weer tevreden zijn : Cleopatra Records heeft diens eerste twee solo-elpees (respektievelijk daterend van '85 en '88) op cd gezet, en in het bijhorend cd-boekje vindt u wat informatie over Creeds carrière. Het verbaasde mij enorm dat Creeds muziek destijds zeer dicht lag tegen wat Rozz Williams vandaag maakt, maar ja, Helios Creed is altijd al z'n tijd ver vooruit geweest, althans volgens het zojuist vermelde cd-boekje. (De vergelijking met Rozz geldt vooral voor "X-Rated Fairy Tales", terwijl "Superior Catholic Finger" meer de eksperimentele toer op gaat.)
Al bij al een leuke cd, die het vooral zal doen bij fans van typisch Amerikaanse gothic/space rock.

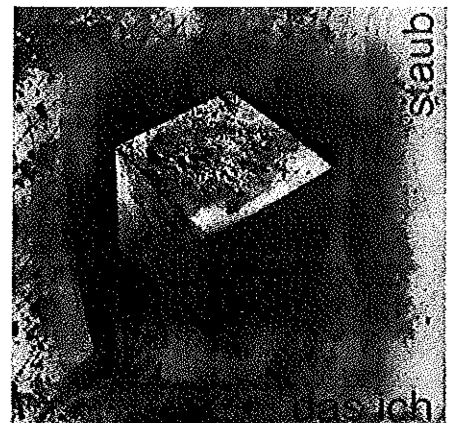
- DC -

Dracul Die Hand Gottes (CD) Spirit Records

In 1986 richtten Mozart (Umbra et Imago !) en Alex Perin "The Electric Avant-Garde" op, een groep die het na twee singles en enkele bijdragen aan samplers echter reeds voor bekeken hield. Sinds kort opereren de hogervermelde heren opnieuw, maar dan onder de weinig originele naam "Dracul". Ik had gehoopt om op "Die Hand Gottes" prachtige, obscure gothic te horen, maar dat viel zwaar tegen. Het tweede nummer b.v. zit vol dansbare, commerciële beats, het derde begeeft zich op het eksperimentele terrein, en klinkt net alsof het uit de broesse komt, evenals het vierde nummer, ... Nee, hoe Mozart het in godsnaam in z'n hoofd gehaald heeft om zo iets op de gothic markt te gooien, kan er bij mij echt niet in, en ik hoop van harte dat hij binnenkort z'n energie terug in Umbra et Imago zal steken.

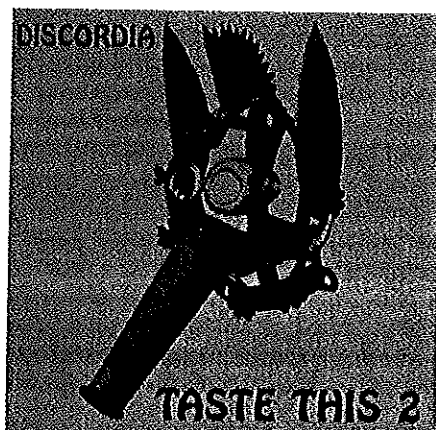
- DC -

Das Ich Staub (CD) Danse Macabre

Uit het interview dat U in deze editie kan lezen, blijkt dat Das Ich van zijn éénzijdige gothic-imago afwil en klaar is voor de grote stap naar de - om het zo te noemen - "alternatieve" popmuziek voor een breder publiek.
De layout van deze cd beantwoordt in ieder geval al aan de eisen hiervoor : het gotische lettertype is verdwenen, zwart is tot een minimum beperkt, en de titels van de nummers doen ook minder aan het oude Das Ich denken.
Wat de songs zelf betreft kan men deze bemerking niet zo sterk doordrukken. De voorafgaande single "Von der Armut" klonk wel al elektronischer dan gelijk welke Das-Ich song en de meeste nummers liggen in het verlengde hiervan, maar toch zijn de scherpe kantjes van de songs afgehaald. Alles lijkt mooi bijgevijld en bijgeschaafd tot een afgewerkt produkt voor de grote massa. Dit resulteert zeker niet in een mindere cd. Laten we duidelijk stellen dat deze "Staub" enkele fantastische songs bevat. Luister maar eens naar "Sagenlicht", "Dein Leben" of "Aura". Het staat dus vast : Das Ich is klaar voor de grote sprong in het (relatief) onbekende, en ... wij springen mee !

- GM -

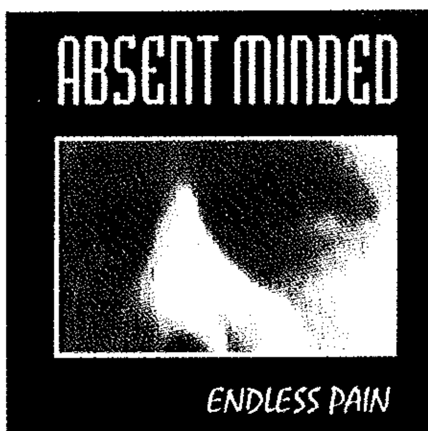

Taste This 2 (compilatie CD)
Discordia

Als er één label is dat z'n fans werkelijk verwent, dan is het wel Discordia. Zo bracht dit label onlangs een tweede compilatie cd uit in de reeks "Taste This", een mid-price cd nog wel, en dan te bedenken dat u op "Taste This 2" maar liefst 19 nummers geserveerd krijgt. Toegegeven, ze zijn niet allemaal stuk voor stuk briljant, maar eerlijk : het scheelt niet veel.
Naast een aantal "bekendere" namen (Kirlian Camera, In My Rosary, Dive, Ordo Equitum Solis), treft u hier vooral onbekende groepjes aan, en het verbaasde me enorm bij het horen van deze cd dat er verdorie nog zoveel moois is dat nog niet tot in België kon doordringen. TAC b.v., of Crystal Lake. Ooit al van gehoord ?

De sfeer die deze cd overheerst, is er één van de donkerste soort, met als absoluut hoogtepunt een immens treurig nummer van Nightmare Lodge, dat enkel bestaat uit droevige muziek met op de voorgrond het onophoudend geween van een meisje. "Endless Pleasure" noemen ze dat, stel je voor ! Somberheid allom, m.a.w., en vast niet geschikt voor depressieve mensen.

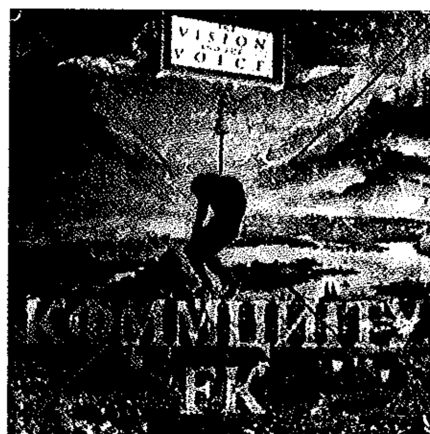
- DC -

Absent Minded
Endless Pain (CD)
Celtic Circle Productions

De reden waarom de groep die titel gekozen heeft, kan moeilijk doelen op hetgeen de luisteraar te wachten staat. Toch moet je besluiten dat hoe langer je deze cd aanhoort, je je des te meer gepijnigd voelt. Betekenisvolle titel dus. En daarmee is zowat alles gezegd. Origineel ? Nee. Anders ? Nee. Een doorsnee techno-cd die vele flauwe en onafgewerkte doorslagjes van grote groepen gebruikt. Geen enkel nummer springt eruit door een spitsvondigheid. Geen enkel nummer kan langer boeien dan de eerste tonen (of dreunen). Misschien moeten de heren van Absent Minded zich in de toekomst wat minder toeleggen op hun productiviteit en kunnen ze zo hun aandacht wat meer richten op de kwaliteit van hun nummers. Succes heren !

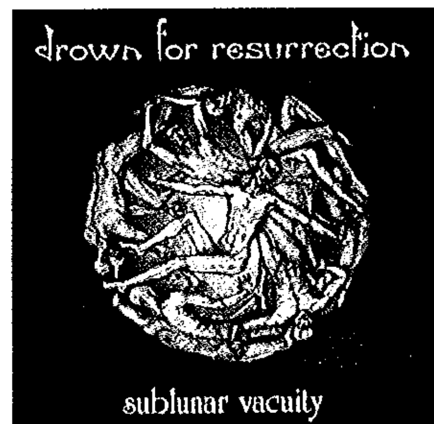
- CV -

Kommunity FK
The vision and the voice (CD)
Cleopatra Records

"The vision and the voice" werd oorspronkelijk in '83 op vinyl uitgebracht maar kon destijds niet doorbreken in Europa, in tegenstelling tot de produkten van hun streekgenoten van Christian Death. Toch klinkt de muziek van Kommunity FK niet echt slecht, maar als je 't mij vraagt, zijn ze iets te ordinair. Geen enkel nummer op deze cd springt eruit, en alles klinkt zo verschrikkelijk oppervlakkig en matig. Enkel "Fear" overtreft misschien de middelmaat, maar dan toch niet in die mate dat dit een topnummer kan genoemd worden. Kortom : ik vraag mij werkelijk af of het de moeite loonde om dit werk heruit te brengen op cd, of zou Kommunity FK misschien vrij populair zijn in Amerika ?

- DC -

Drown for resurrection
Sublunar Vacuity (CD)
Glasnost Records

"Sublunar Vacuity" is de naam van de eerste, in eigen beheer uitgebrachte, cassette van Drown for Resurrection, waarmee ze de mensen van Glasnost Records konden overtuigen om een contract met hen af te sluiten. Dit resulteerde in een eerste album ("Another Failed Legend ?"), en nu uiteindelijk in een tweede cd ("Sublunar Vacuity"). Het enige dat deze cd gemeen heeft met die hoger vermelde demo cassette is z'n naam; voor de rest gaat het hier uitsluitend om nieuwe nummers. En wat voor nummers ! Drown for resurrection maken een soort van electronische Cold Wave waarvan je het letterlijk koud krijgt. Op "Sublunar Vacuity" staan een paar songs die - indien we voor deze zesde editie van Dark Entries een top tien zouden opstellen - met gemak een plaats bovenaan zouden krijgen. Maar er staan ook een paar mindere nummers op deze cd, zodat het geheel niet volledig schitterend mag genoemd worden. "Bijna volledig schitterend" zou echter wel mogen !

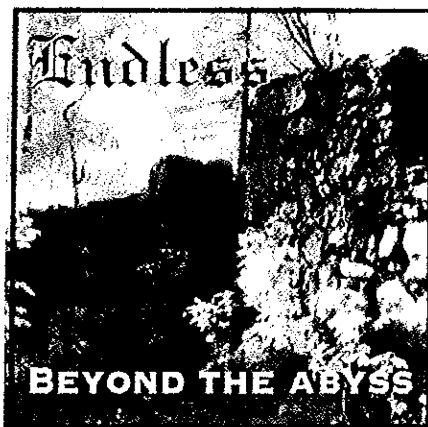
- DC -

Dronning Maud Land
Maelstrom (CD)
Glasnost Records

Dronning Maud Lands tweede cd "Maelstrom" ligt volledig in het verlengde van z'n voorganger, met dat verschil dat ze nu meer "power" in hun muziek hebben gestoken. De nummers op deze nieuwe cd klinken zowat allemaal hetzelfde, en daardoor valt hij - in tegenstelling tot hun debuut - buiten m'n appreciatie. Toch blijkt hij bij vele fans van Love like Blood, Fields of the Nephilim,... wel aan te slaan, en zelfs Bruno Kramm van Das Ich bleef niet onaangeroerd bij het horen van de uptempo Dark rock van deze Duitse formatie. Smaken verschillen...

- DC -

Endless
Beyond the abyss (CD)
Spirit Records

Van mijn part mogen Rozz Williams en Valor nu stoppen met het maken van muziek onder de naam Christian Death, want hier is Endless, een groep die op verbazingwekkende wijze het gevoel van de eerste Christian Death platen te voorschijn tovert. Vooral de zanger van Endless benadert als geen ander het stemgeluid van de jonge Rozz Williams. De muziek van Endless klinkt dan weer tamelijk "origineel" en afwisselend genoeg om deze groep uit te roepen tot de Duitse gothic-revelatie van het jaar.
Daarenboven kregen ze op deze cd de steun van Mozart "Umbra et Imago", die de op zich reeds ijzersterke "Beyond the abyss" nog een meerwaarde geeft, en ik moet er dan ook geen tekeningetje bij maken zeker : deze debuut cd van Endless is een absolute must !

- DC -

Negative Choice Compilation/Sieben Welten (compilatie cd)
Negative Choice

Het leuke aan deze cd is dat hij fungeert als audio cd, maar tevens ook als CD-Rom. Zo krijg je op je computerscherm enkele gegevens omtrent de groepen die hier verzameld staan, en tevens enkele leuke foto's van die groepen. Bij nader inzicht echter moet men vaststellen dat de dpi van deze foto's belachelijk laag ligt, en het afdrukken van deze foto's wordt dus verloren moeite.
Wat het muzikale gedeelte van "Sieben Welten" betreft, kunnen we kort zijn : op Paralysed Age na gaat het hier enkel om groepen die een soort van "space-electro" maken, waaronder de bekendsten ongetwijfeld Serpents zijn. Groepen zoals Claire zouden we eerder situeren in het genre "gecamoufleerde popmuziek", en daarmee is zowat alles gezegd over deze compilatie, die naar mijn mening veel te oppervlakkig klinkt, op een paar uitzonderingen na.

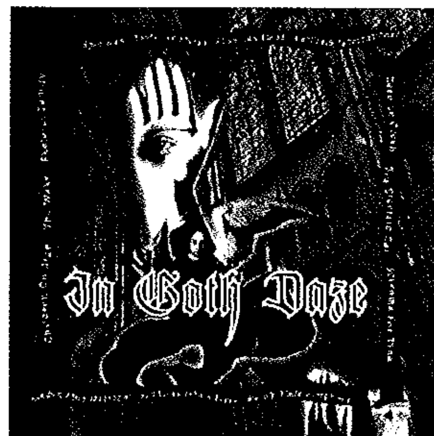
- DC -

We came to dance V (Compilatie CD)
Sub Terranean

Voor de tweede keer dit jaar wordt er een nieuwe "We came to dance"-compilatie op ons los gelaten, en ook dit keer prijken er weer een aantal veelbelovende namen op de tracklist. Weinig dark wave, veel electro deze keer, die ditmaal de grote verscheidenheid en mogelijkheden van het genre tentoonspreidt.
Steeds meer wordt er beweerd dat de grenzen in de muziekgenres vervagen, dat alles mekaar begint te overlappen en ook hier kan men niet ontkennen dat groepen zoals "Eco", "Haujobb" , en "Violet Arcana" de hete adem van de house/ambient-scene in de nek voelen ! "Delay" en "Malaise" klinken hier dan weer of ze te lang in het rek naast de commerciële soft-electro hebben gelegen en lijken zo opgevist uit de 80er jaren.. Psychic Force lijkt hier wat op de dool en klinkt verdacht veel als "The Klinik" terwijl de live-versie van "Wish" van oud-gedienden "Psyche" dan weer zo typisch klinkt !
Pluspunten echter op deze cd zijn zeker The Eternal Afflict, die hier met "Song of Faith" onmiddellijk hun sterktste troef van "War" vrijgeven en "The Mirror", een nieuw Suicide commando-nummer dat niet is terug te vinden op Critical Stage.
Een bont allegaartje dus van electro-materiaal, waardoor elke koper waarschijnlijk meteen enkele redenen zal vinden om deze cd schitterend en tegelijkertijd zwak te vinden !

- GM -

In Goth Daze (compilatie CD)
Cleopatra Records

"In Goth Daze" leek me op het eerste gezicht niet zo'n interessante verzamelaar. De meeste groepen op deze compilatie konden me tot hiertoe niet echt bekoren, op een paar uitzonderingen na, zoals Red Lorry Yellow Lorry, Skeletal Family en Alien Sex Fiend, maar dat zijn natuurlijk groepen die hun sporen al lang hadden verdiend. Toch bleek deze cd meer dan een meevaller te zijn, en achteraf beschouwd een "must" voor alle gothic fans. Zo laten bands zoals Carcrash International of London After Midnight zich hier van hun beste kant zien, terwijl ondergetekende daarvoor enkel

kennis had gemaakt met hun andere, zwakkere kant.
Het sterkste punt van deze cd is volgens mij de combinatie van jonge en oude gothic groepen, want zeg nu zelf : is het niet leuk om op één en dezelfde cd zowel "Say it isn't so" van de legendarische Executive Slacks als "By the wayside" van Children on Stun te vinden ? Zulk een initiatief kunnen wij alleen maar toejuichen, en hopelijk komt er snel een vervolg op deze "In Goth Daze" !

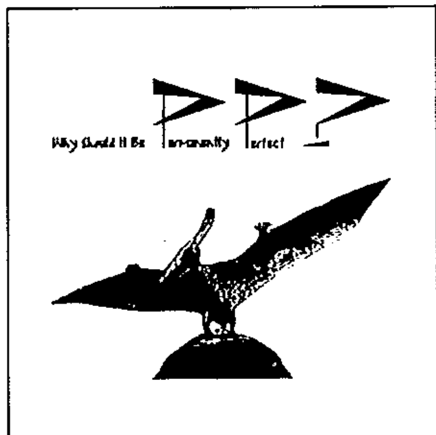
- DC -

Paralysed Age
Nocturne (CD)
Glasnost Records

"Nocturne" is één van die cd's waar men een paar maal naar moet luisteren om z'n schoonheid te ontdekken. U moet er ook grondig naar luisteren, zoniet ontgaat u de essentie van dit werk. Paralysed Age brengen zeker geen ordinaire gothic rock, veeleer uiterst gevoelige, donkere wave, afgewisseld met een paar luchtigere stukken die er voor zorgen dat deze cd vrij gemakkelijk te verteren is. Vooral "Exile" heeft bij mij een sterke indruk nagelaten, en natuurlijk ook "Morella's Sleep", maar dat kenden we al van hun maxi "Bloodsucker". Paralysed Age creëert vrij mooie muziek, en daarenboven ook prachtige teksten, zodat wij weinig of niets aan te merken hebben op deze cd.

- DC -

PP ?
Itum Allenro (CD)
KM Musik

Toen PP ? in België optrad, vroegen velen zich waarschijnlijk af hoe het kwam dat ze zoveel prachtige nummers brachten terwijl op hun tot dan toe enige mini cd "Splendid Threat" zo goed als geen enkel vermeldenswaardig nummer stond. Wel, al die prachtige songs werden nu verzameld op "Itum Allenro", inclusief "Rostock", dat voor de gelegenheid meegezongen werd door de zanger van Der Prager Handgriff. Ook het van de grappige samples voorziene "Uncertainty" vind u hier op terug, naast nog een hele resem ijzersterke electrosongs. Het enige waarmee ik het soms moeilijk heb als ik PP ? hoor, is de nogal zwakke stem van Mark "D" Chicken. Daar moet nog wat aan gesleuteld worden, vind ik. Maar voor de rest kan ik alleen maar zeggen dat PP ? leuke electro maakt, niet direkt originele, maar ditmaal vind ik dat niet erg.

- DC -

Lacrimosa
Schakal (MCD)
Hall of Sermon

Sinds "Angst" is Lacrimosa steeds steviger gaan klinken, een beetje neigend zelfs naar de hardrock, maar hoe dan ook bleef Tilo Wolff er in slagen om iets origineels te creëren. Met "Schakal" begint hij zichzelf echter een beetje te herhalen, maar toch kunnen alle nummers op deze maxi me wel enigzins bekoren. "Seele in Not" blijft volgens mij het sterkste nummer van Lacrimosa, en het is dan ook leuk dat dit nummer hier eindelijk in een geremixte versie terug te vinden is. Het titelnummer mist wel iets om echt aan te slaan bij het gothic publiek, maar kom, ik heb tegenwoordig al ergere dingen gehoord, en objektief gezien moet ik toegeven dat "Schakal" - los van het feit of het nu al dan niet gothic klinkt - alles in zich heeft om een "groot" nummer te worden.

- DC -

Act of Cruelty
Act of Cruelty (K7)
Eigen beheer

Ik vraag mij af waarom deze groep z'n slechtste nummer juist als openingstrack gebruikt ? Dat geeft toch meteen een verkeerd beeld van de hele cassette ? Nu ja, ze moeten het zelf maar weten. Feit is dat het openingsnummer "Welcome" niet alleen slecht is, maar het ligt ook nog in een volledig andere stijl dan de rest. (We zouden het een erbarmelijke copie kunnen noemen van Young Gods.)
Over het vervolg van de cassette kunnen we - zoals u al kon vermoeden - wél tevreden zijn. Act of Cruelty creëert hier een soort van gothic rock in de stijl van o.a. Tors of Dartmoor, met dat verschil dat ze overwegend iets meer naar de metal nijgen dan de meeste andere groepen in het gothic rock genre. Misschien kunnen we hen bestempelen als een gothic-metal band ?
Act of Cruelty : c/o Galvaire Mickaël, 3 rue Jean Bart, Apt 3, 62114 Sains en Gohelle, Frankrijk.

- DC -

Bizar
Impotence (K7)
Eigen beheer

Bizar staat voor Black Intensive Zenith After Romanesque (hoe komen ze er in godsnaam op ?), een jong electronisch groepje uit het Westvlaamse. Hun muziek klinkt overwegend somber, zeer repetitief en eksperimenteel. Muzikaal gezien zit het wel snor met Bizar, maar het vokale gedeelte laat veel te wensen over. De zang

overstemt voortdurend het geheel, waardoor "Impotence" nogal schreeuwerig overkomt. Maar ja, geldgebrek zal wel de reden zijn waarom ze hun cassette niet echt behoorlijk konden mixen. En een goede stemvervormer kan ook wonderen verrichten, jongens ! Bizar : c/o Stijn Lernout, Bruggestraat 112, 8930 Menen.

- DC -

Skifisurk
Mildreda (K7)
Eigen beheer

De electronische muziek van Skifisurk is vrij eenvoudig, maar op één of andere manier heeft ze me toch kunnen boeien. Ik beschouw deze demo dan ook meer als een onafgewerkt produkt dat vol met goede basisideeën zit, maar alweer wegens geldgebrek zal het onmogelijk geweest zijn om een schitterend eindprodukt af te leveren. Ook hier vormt het vokale gedeelte een serieus probleem, maar goed, met "Midreda" heeft Skifisurk een poging gedaan om enkele ideeën in muziek om te zetten, en wij raadden Skifisurk aan om zo verder te doen. Skifisurk : Rivierstraat 30, 8400 Oostende.

- DC -

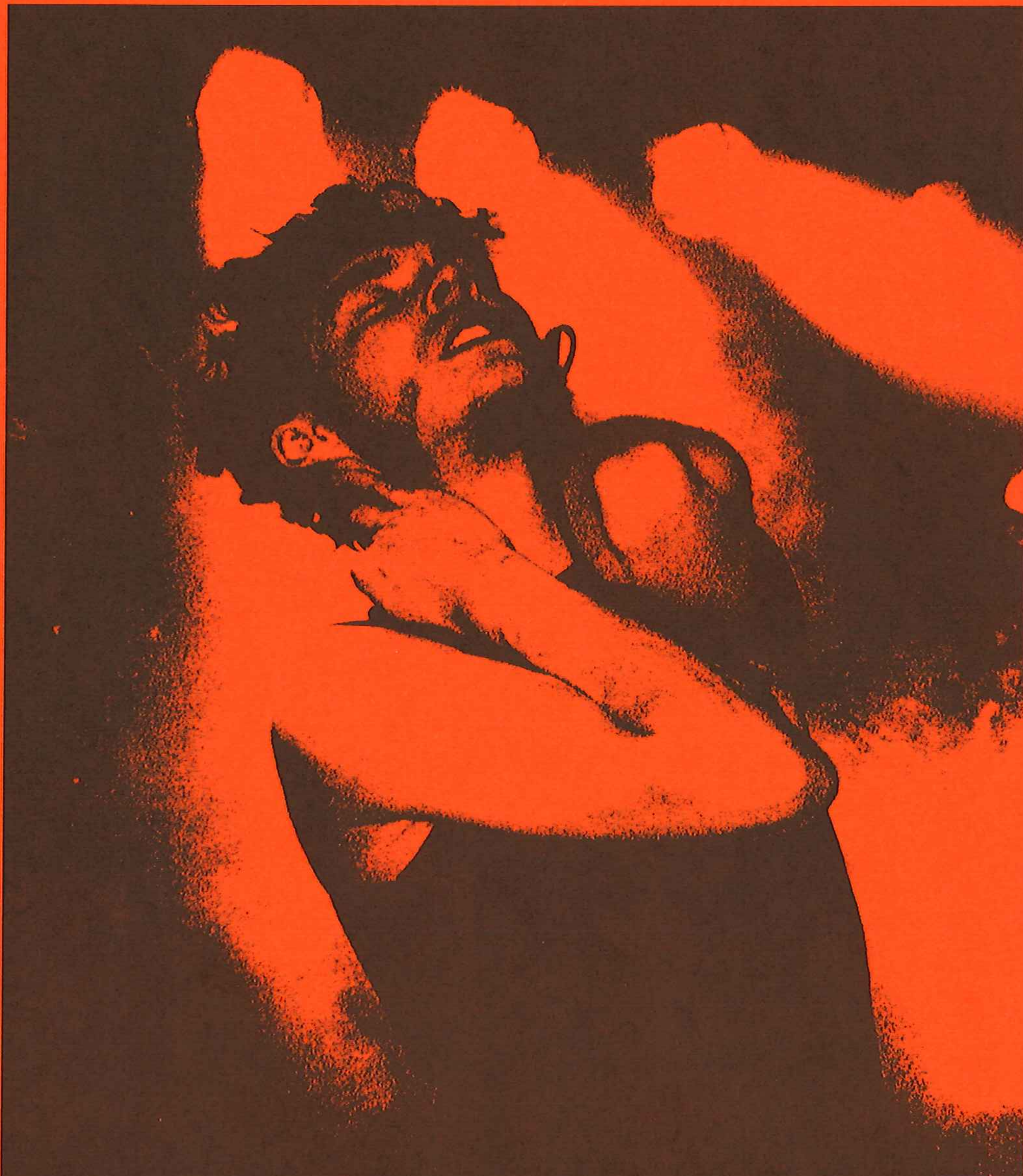

Hypnoskull

1/2 Gigabyte (K7)
Escape 3 Organisation

Monotonie en distortion vormen ongetwijfeld de hoofdingredinten van Hypnoskulls gerechten, die bij ondergetekende zwaar op de maag liggen. Als neveneffekt kunnen ze ook diarree en hoofdpijn veroorzaken, maar dàt hangt van de ingesteldheid (en gemoedstoestand) van de luisteraar af. Serieus nu. Hypnoskull is een projekt van Patrick Stevens (Das Schreckenskabinett), en die wordt gecharmeerd door alles wat onconventioneel en "gestoord" klinkt. Melodieën en refreinen vindt u vast niet in zijn muzikale voorkeuren terug, wel eksperimentele klanken die op het eerste gezicht op een chaotische manier in z'n muziek verweven zitten, maar op het tweede gezicht bemerken wij toch ergens een rode draad in "Gigabyte". "Er zal ooit een dag komen dat machines de wereld zullen regeren" stelt Hypnoskull, en daar stellen wij serieus vragen bij, maar over één zaak zijn we het eens : geen enkel machine zal ooit in staat zijn om Hypnoskull te sturen. Hypnoskull/Escape 3 Organisation : P.O. Box 52, 2070 Zwijndrecht.

- DC -

PLASTIC NOISE EXPERIENCE